

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w pol.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Stoczek P. K. O. Nr 166-31

Centr numeru w Toruniu na prowincji **gr. 20**

Rekopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Telefony Redakcji: dziennej 747, 748, telefon Redakcji nocnej 749.

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, ul. Słankiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 4a, tel. 602.

Rok IV.

Toruń, środa 26 października 1932

Nr. 247

O gospodarczą „jedność polsko-gdańską”

Konferencja przedstawicieli stowarzyszeń Ligi Narod. w Polsce i w Gdańsku

Warszawa 25. 10. (PAT). Dnia 22 i 23 października 1932 r. odbyły się w Warszawie rozmowy przedstawicieli stowarzyszeń Ligi Narodów w Polsce i w Gdańsku w sprawie polepszenia stosunków między Polską i W. M. Gdańskiem.

Ze strony Stowarzyszenia gdańskiego brali udział w rozmowie pp. b. sen. Neumann, b. Prezes Sądu Najwyższego Kruzen; dyr. Stocznicy gdańskiej, b. sen. Noe, z strony polskiej pp. b. pos. Jan Dębski, sen. H. Loewenherz, mec. W. Łypacewicz, mec. Z. Nagórski, dyr. St. Paprocki i pos. St. Stroński.

W rozmowach tych dokonano na gruncie obowiązującego stanu prawnego, ogólnego przeglądu spraw następujących:

1. współpracy na gruncie gospodarczej jedności polsko-gdańskiej ze szczególnym uwzględnieniem spraw celnych, kontyngentów i obrotu uszlachetniającego,
2. korzystanie przez Polskę z portu gdańskiego,
3. zapewnienia swobodnej działalności gospodarczej i kulturalnej Polakom w Gdańsku,
4. ogólnych stosunków politycznych w celu przyjaznego współzycia W. M. Gdańska z Polską.

Przeszło 1 i pół miliona głosów-polskich padnie w wyborach na Prezydenta Stanów Zjednoczonych

Nowy Jork, 25. 10. (PAT). Według rządowego biura statystycznego, Stany Zjednoczone zamieszkuje 1.268.583 obywateli urodzonych w Polsce. Natomiast obywateli polskiego pochodzenia, urodzonych w Ameryce, jest w Stanach Zjedn. 2.073.615. Prasa polska oblicza, na podstawie powyższych cyfr, że jest w Ameryce 1.680.000 Polaków, uprawnionych do głosowania w listopadowych wyborach.

Smiałe plany 18-letniego lotnika Polaka

Nowy Jork, 25. 10. (PAT). Młody lotnik polski, 18-letni Edmund Serafin, odjechał stąd do Europy parowcem linii duńskiej. Po wylądowaniu w Hawrze Serafin zamierza udać się ze swoim samolotem do Polski, skąd pragnie wystartować do lotu ponad Rosją do Japonii, Alaski i t. d. i z powrotem do Nowego Jorku.

Dziennikarze polscy w Bułgarii

Sofja 25. 10. (PAT). W zakończeniu prac komitetu prasowego porozumienia polsko-bułgarskiego odbyło się śniadanie na cześć gości polskich, na którym oprócz członków komitetu o becni byli poseł polski w Sofji p. Tarnowski i poseł bułgarski w Warszawie p. Robeff, oraz przedstawiciele związku dziennikarzy bułgarskich. W czasie śniadania poseł Robeff wznosił toast na cześć p. Prezydenta Mościckiego i za pomyślność Rzplitej.

Fiasko strajku piekarzy warszawskich

(o) Warszawa, 25. 10. (Tel. wł.). Mimo ogłoszenia strajku piekarzy warszawskich akcja strajkowa już w pierwszym dniu nie powiodła się. Stolica nie odczuwa zupełnie strajku, który objął minimalną ilość piekarń. Na 700 piekarń strajkuje tylko 60 warsztatów.

Zgodnie uznano za pożądane niezwłocznie nawiązanie przez powołane czynniki polskie i gdańskie bezpośrednich rokowań w tych sprawach z udziałem przedstawicieli czynnika gospodarczego.

Pomyślny przebieg rozmów dał podstawę do dalszego ich prowadzenia na następnym zebraniu, które odbędzie się w najbliższym czasie w Gdańsku. Obie strony stwierdziły wzajemną dobrą wolę prowadzenia dalszych prac nad zbliżeniem polsko-gdańskim.

Wizyta warszawska Ws. Komisarza L. N. w Gdańsku

(o) Warszawa, 25. 10. (Tel. wł.). Dzisiaj przybywa do Warszawy Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku Rosting celem złożenia wizyty rządowi polskiemu.

Uchwały oszczędnościowe Rady Ministrów

Oplaty kolejowe w Gdańsku pobierane będą tylko w złotych

Warszawa 25. 10. (PAT). W poniedziałek dnia 24 bm. pod przewodnictwem p. premiera Prystora odbyło się posiedzenie Rady Ministrów. Na posiedzeniu tem Rada Ministrów rozważyła szereg wniosków oszczędnościowych z dziedziny usprawnienia administracji. M. in. Rada przyjęła zarządzenie ministra komunika-

cji, wydane w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami, wprowadzające w celu oszczędzenia rachunkowości pobieranie wszelkich opłat kolejowych jedynie w złotych polskich na wszystkich liniach kolejowych włącznie z linią na terenie W. M. Gdańska.

300 milionów złotych wyniesie tegoroczny deficyt budżetowy

(o) Warszawa 25. 10. (tel. wł.) Deficyt za wrzesień wynosi 27.900.000 zł., dochody wynosiły 154.200.000, wydatki 182.100.000. Za sześć pierwszych miesięcy deficyt wynosi 120.800.000 zł. Do końca roku deficyt prawdopodobnie osiągnie 300 milionów złotych. Gdy wydatki w ostatnich miesiącach roku budżetowego wzrastają.

„Strajk rolny” spalił na panewce Bojkot targów nie udał się

Kielce 25. 10. (PAT). Prowadzona od kilku tygodni przez Stronnictwo Ludowe na terenie województwa kieleckiego wytyczona agitaacja celem spowodowania t. zw. „strajku rolnego” spełza na niczem. We wszystkich miejscowościach odbyły się wczoraj targi przy normalnym udziale ludności, z wyjątkiem Kazimierza Wielkiego, gdzie stwierdzono zmniejszoną frekwencję na targu o 20 proc.

W powiecie częstochowskim koło Kłobucka wydarzył się wypadek pobicia przez agitatorów jednego z włościan, udających się na targ. W powiecie opatowskim koło Ostrowca agitatorzy wyrzucili furmankę, zdążającą do miasta, sami zaś zbiegli do lasu. Naogół jednak przebieg pierwszego dnia akcji strajkowej

wykazał jej zupełne fiasko. Kraków 25. 10. (PAT). Pomimo zapowiedzi przez Stronnictwo Ludowe bojkotu targów i jarmarków, stwierdzono w całym okręgu województwa krakowskiego normalny dowóz produktów rolnych. W niektórych nawet miastach i miasteczkach dowóz był zwiększony, gdyż drobni rolnicy spodziewali się, że wskutek zapowiedzianego bojkotu przedziej i lepiej sprzedadzą swoje produkty. Spokojni nigdzie nie zakłócono. Jedynie w Mielen grupa ludności zaagitowana przez agitatorów ze Stronnictwa Ludowego usiłowała demonstrować przed starostwem, lecz na wezwanie policji rozeszła się.

Zwycięzca przestworzy nad trzema kontynentami

Kpt. Karpiński przeleciał 14.390 km. w ciągu 108 godzin i 30 min.

Warszawa 25. 10. (PAT). Wczoraj o godz. 13.45 NA LOTNISKU CYWILNEM WYLĄDOWAŁ KPT. KARPIŃSKI WRAZ Z INŻ. ROGULSKIM, POWRACAJĄCY PO ODBYCIU WIELKIEGO RAIDU NAD AZJĄ I AFRYKĄ, KTÓREGO TRASĘ 14.390 KM. PRZEBYŁ W CIĄGU 108 GODZ. 30 MIN.

Na lotnisku mimo zimna i deszczu zgromadziły się liczne rzesze publiczności w oczekiwaniu lotników. Lotnisko udekorowano flagami tureckimi i perskimi. Na powitanie lotników przybyli również podsekretarz stanu w M.n. Komunik. inż. Gallot, szef dep. aeronautyki pułk. Rayski, szef dep. lotn. cyw. dyr. Filipowicz, członkowie Aeroklubu, grono wyższych oficerów lotników, przedstawiciele władz lotniczych itd. Na lotnisku obecny był również

poseł perski Bachador Khan, oraz przedstawiciel Min. Spr. Zagr.

Po 3 kwadransach oczekiwania na niebie ukazał się samolot. Wkrótce kpt. Karpiński wylądował.

Thum przerwawszy kordon policji, otoczył samolot, wynosząc na rękach wśród owacyj kpt. Karpińskiego oraz inż. Rogulskiego.

Zwycięzcom wielkiego raidu wręczono bukiety kwiatów od Aeroklubu poczem kpt. Karpiński i inż. Rogulski udali się na wystawę pamiątek po ś. p. por. Żwirce i inż. Wigurze, stąd zaś do Aeroklubu, gdzie odbyło się przyjęcie na ich cześć.

Długość poszczególnych etapów raidu oraz czas przelotu każdego etapu wynosiły Warsza-

Wzrosła rezerwa kruszcowo-walutowych w Banku Polskim

(o) Warszawa 25. 10. (tel. wł.) Bilans Banku Polskiego w drugiej dekadzie października wykazuje wzrost rezerw kruszcowo-walutowych. Rezerwy złota powiększyły się o 1.8 milionów zł., osiągając sumę 492.9 milionów zł. Pokrycie kruszcowo-dewizowe wzrosło z 44,13 proc. do 45,04 proc i przekracza normę statutową o 5,04 proc. Jednocześnie pokrycie wyłącznie złotem podniosło się z 41,4 na 41,95 proc. więcej ponad normę statutową.

W bieżącej dekadzie nastąpiła spłata przy padającej raty włoskiej pożyczki tytoniowej w wysokości 15,04 milionów złotych.

Obniżka oprocentowania pożyczek Państwa Banku Rol.

Warszawa 25. 10. (PAT). Dowiadujemy się, że w związku z obniżką stopy dyskontowej przez Bank Polski, oprocentowanie wszelkich kredytów krótko terminowych, udzielonych rolnictwu przez Państwowy Bank Rolny za pośrednictwem kas komunalnych, spółdzielnie oszczędnościowo-kredytowe itp. ulega automatycznie obniżeniu o półtora procent., z wyjątkiem kredytów, przyznawanych już dotychczas na warunkach ulgowych, tj. kredytów pochodzących z lokat skarbowych, lokat śląskiego urzędu wojewódzkiego itd.

Urzędy roziemcze dla spraw kredytowych drobego rolnictwa

(o) Warszawa, 25. 10. (Tel. wł.). Ministerstwo spr. wewn. wydało okólnik, omawiający szczegółowo rozporządzenie o tworzeniu i funkcjonowaniu urzędów roziemczych dla spraw kredytowych małej własności rolnej. Organizację tych urzędów powierza rozporządzenie związkom komunalnym. Urzędy mają rozpocząć pracę z dniem 15 listopada.

Taryfa „powiatowa” dla abonentów telefonicznych

(o) Warszawa, 25. 10. (T. wł.) Ministerstwo Poczty i Telegrafów rozpatruje projekt przywrócenia t. zw. taryfy powiatowej. Taryfa ta polega na tem, że abonenci telefoniczni, rozmawiający z sobą w obrębie granic tego samego powiatu, korzystają ze specjalnych zniżek.

B. żona Karola Rumuńskiego przebyła do Bukaresztu

(dw) Bukareszt, 25. 10. (PAT). Księżna Helena przybyła wczoraj do Bukaresztu i zatrzymała się w swoim pałacu.

wa — Sliven 1250 km. 11 godz., Sliven — Stambuł 350 km. 2 godz. 30 min., Stambuł — Aleppo 1150 km. 9 godz., Aleppo — Bagdad 790 km. 6 godz., Bagdad — Teheran 720 km. 5 godz. 10 min., Teheran — Herat 1110 km. 7 godz. 25 min., Herat — Kabul 1010 km. 6 godz. 50 min., Kabul — Herat 1010 km. 9 godz. 50 min., Herat — Teheran 1110 km. 8 godz. 50 min., Teheran — Bagdad 720 km. 6 godz. 40 min., Bagdad — Kair 1400 km. 9 godz. 10 min., Kair — Jerozolima 350 km. 2 godz. 40 min., Jerozolima — Aleppo 660 km. 3 godz. 50 min., Aleppo — Stambuł 1150 km. 8 godz. Stambuł — Lublin 1450 km. 10 godz. 25 min. Ostatni etap Lublin — Warszawa 160 km. 1 godz. 30 min.

Najbezpieczniejsza droga

To, co przedewszystkiem cechuje działalność ekonomiczną rządu, to umiejętność wypośrodkowania właściwej linii z pośród wielu rozlicznych żądań i projektów, przedstawianych rządowi do realizacji przez przedstawicieli poszczególnych grup i interesów. Kryzys i towarzyszące mu trudności na wszystkich odcinkach życia gospodarczego, powodują zawsze „inflację” żądań. Nade wszystko na rząd wywierany jest nacisk w kierunku stosowania bezpośrednio i pośrednio najrozmaitszych ulg.

Śmiało rzec można, że nima dziś w Polsce dziedzin życia, gałęzi produkcji, handlu czy finansów, któraby nie domagała się w imię własnych i ogólnych interesów pomocy czynnej lub bierniej, subsydjów, kredytów, albo ulg i ułatwień. W większości wypadków wysuwane żądania znajdują swe usprawiedliwienie: — łatwo jednak wyobrazić sobie stan, w jakim znalazłoby się państwo, gdyby wszystkie te żądania miało uwzględnić.

Wiadomem jest, że rolnictwo znajduje się w ciężkiej sytuacji, wymagającej udzielania mu pomocy. Pomoc ta jest stosowaną od pierwszych dni kryzysu, oczywiście jednak mieścić się musi w ramach rzeczywistych możliwości państwa. Stosuje się więc premje eksportowe, zakupy interwencyjne, kredyty zastawowe itp. środki dla podtrzymania ceny zboża, ale stosuje się je w ramach tych kwot, jakie bez szkody dla innych zadań i obowiązków państwowych mogą być na te cele uruchomione.

Wiadomem jest, że potrzebna jest pomoc dla bezrobotnych. Coby się jednak stało z państwem i jego życiem ekonomicznym, gdyby rząd prowadził tę pomoc kosztem zwichnięcia równowagi budżetu państwowego, bądź kosztem załamania się pieniądza?

Rząd, z konieczności, stosować musi drogę rozsądnego kompromisu. Wobec trudności finansowych rozmiary pomocy dla bezrobotnych ograniczyć musi do niezbędnego minimum, a dla zrealizowania tego minimum — przeznacza kwoty leżące w granicach możliwości budżetowych, brakujące zaś jeszcze sumy zdobywa przez obciążenie niewielkimi opłatami społeczeństwa. Można dyskutować, czy opłaty te zostały wybrane mniej lub więcej właściwie — trudno jednak zaprzeczać konieczności ich wprowadzenia.

Po tej samej linii rozsądnego kompromisu idzie również całe nasze ustawodawstwo kryzysowe. Jego cechą charakterystyczną jest właśnie to, że szuka ono rozwiązania poszczególnych zagadnień w płaszczyźnie realnych możliwości i przy uwzględnieniu wszystkich wchodzących w grę elementów, których równowagę pragnie zachować.

Weźmy np. szeroko rozbudowane już ustawodawstwo finansowo-rolne. Zmierzano ono przedewszystkiem do ochrony dłużnika przed zbytnią natarczywością wierzyciela, grożącą warsztatom rolnym ruiną. Ceny ziemi i ceny plodów rolnych ogromnie spadły, wysokość długów pozostała zaś niezmienną. Wierzyciel żąda spłaty swych należności. Państwo interweniuje szeregiem ustaw, tępi w ten sposób ostrość wystąpień wierzycieli, które w konsekwencji — wobec niemożności zaspokojenia przez rolnika w dzisiejszym stanie rzeczy wszystkich pretensyj — obracają się przeciwko samemu wierzycielom.

Ustawy, oznaczając minimalną cenę licytacyjną na ziemię, sprowadzają likwidację stosunków między dłużnikiem i wierzycielem rolniczym na drogę postępowania układowego, bądź rozjemczego, przeciwdziałają wyzyskowi rolnika przez lichwiarza, umożliwiają spłaty zobowiązań odstąpieniem części ziemi itd. Stosowane są ulgi finansowe w zakresie spłaty kredytów i oprocentowania ich oraz ulgi podatkowe. Rada Ministrów rozszerza jeszcze te ulgi, uchwalając rozporządzenie o konwersji zaległości od pożyczek długoterminowych i o rozluźnieniu przepisów, utrudniających spłacanie długów parcelowaną ziemią.

Ulg dla rolnictwa mogą jednak oddziaływać niekorzystnie na położenie instytucji kredytowych. Jeżeli rolnik nie płaci rat i procentów — instytucja kredytowa nie ma z czego pokrywać swych własnych zobowiązań. Z tego też względu

rząd nie może stosować ulg krańcowo, tak, jakby sobie tego życzyli rolnicy, nie może bowiem niszczyć wierzyciela i kredytu. Nie może niszczyć przedewszystkiem Skarbu Państwa i banków, będących podstawowymi źródłami kredytu rolnego i pomocy dla rolników.

Rozumny kompromis wymaga, aby instytucjom tym zapewnić możliwość ściągania ich należności, niezbędnych na pokrycie własnych zobowiązań bankowych, bądź — jeśli chodzi o Skarb Państwa — na wypełnienie przezeń jego obowiązków wobec obywateli. Dlatego też ustawodawstwo finansowo-rolne, ze względu na interes ogólnopubliczny (bezpieczeństwo wkładów, równowaga budżetu państwowego) słusznie ustanawia przywileje dla należności skarbowych i bankowych. Zgodnie z tem, uchwalone na ostatnich posiedzeniach Rady Ministrów rozporządzenia

udzielają Państwowemu Bankowi Rolnemu i innym instytucjom kredytu długo-terminowego przywileju egzekucyjnego, dopuszczają jednak zastosowanie tego przywileju tylko celem zrealizowania wierzytelności, zabezpieczonych na egzekwowanej nieruchomości i stanowiących zabezpieczenie listów zastawnych i obligacji.

Albo weźmy pod uwagę sprawy samorządowe. Związki komunalne znajdują się w bardzo trudnym położeniu. Deficyty ich są znaczne, ciężar zadłużenia ogromny, wynoszący rocznie niemal 2/3 budżetów. Grozi to dezorganizacją aparatu publicznego. Co czyni Rząd? Obniża wydatki samorządów, skłania je do oszczędności, a jednocześnie w interesie publicznym, ogranicza możliwość egzekwowania na majątku i dochodach związków komunalnych wyłączając z pod ograni-

czeń te należności, które ograniczeniom podlegać nie powinny, ze względu na interesy innych, niemniej ważnych czynników życia publicznego.

Nie ulega wątpliwości, że znalezienie w dzisiejszej sytuacji właściwej linii kompromisu w zakresie poszczególnych zagadnień jest rzeczą niesłychanie trudną. Trzeba jednak ten kompromis stosować. Inaczej być nie może.

Sytuacja obecna nie dopuszcza zarządzeń krańcowych, ratowania jednych kosztów drugich. Musi być wypośrodkowana właściwa linja pomiędzy interesem rolnika i przemysłowca, między interesem dłużnika i wierzyciela, między interesem jednostek gospodarujących a interesem Skarbu Państwa. Tylko na tej drodze, polegającej na rozumnym kompromisie, osiągnięta być może niwelacja stosunków gospodarczych, wyrównanie się sytuacji poszczególnych czynników życia zbiorowego i przetrwanie trudności kryzysowych.

Nowa ustawa samorządowa wyzwoli życie gospodarcze i kulturalne z peł politykomanji

W Poznaniu odbyło się wielkie zebranie działaczy samorządowych, zgrupowanych w BBWR, jak również sympatyzujących z obozem prorządowym, w sprawie projektu rządowego o ustawie samorządowej. Zebranie zgromadziło wybitnych działaczy z całej Wielkopolski. Z Warszawy przybył wicemin. Korsak i wicemarsz. Sejmiku Polakiewicz, referent sejmowy tej ustawy. Ponadto w obradach uczestniczyli wo-

jewoda hr. Raczyński, wicewoj. Kaucy, dr. Bohdan hr. Hutten-Czapski, wielu posłów i senatorów, profesorów uniwersytetu itd.

Zebranie zażądał poseł Jeszke, witając gości, szczególnie zaś serdecznie hr. Hutten-Czapskiego, jako najstarszego pracownika administracyjnego i działacza samorządowego.

Następnie dr. Machowski przewodniczący sekcji samorządowej przy radzie woje-

wódzkiej BBWR. mówił o bólach życia samorządowego w Wielkopolsce.

Zabrał w dalszym ciągu głos wicemin. Korsak, który zaznaczył, że rząd traktuje ustawę samorządową, którą przedłożył Sejmowi, jako przejściową, która w przyszłości może być zastąpiona przez inne bardziej odpowiadające warunkom kulturalnym i gospodarczym. Należy jednak już obecnie zmienić, względnie zastąpić liczne ustawy obowiązujące dzisiaj nową ustawą samorządową, jednolitą dla całej Polski. Czynnikiem politycznym, który dominuje w dotychczasowych samorządach jest szkodliwy dla życia publicznego. Ten czynnik musi być wyeliminowany na rzecz czynnika gospodarczego i kulturalnego. Mówiąc o gminie zbiorowej p. Korsak oświadcza, że rząd nie myśli zaprowadzać podobnych gmin, jakie istnieją lub będą istnieć na Polesiu, w takich dzielnicach jak Poznańskie, Śląsk, Pomorze, czy też w południowo-zachodnich województwach. Błędne jest twierdzenie — powiedział dalej p. Korsak — jakoby obszar tych gmin miał być olbrzymi. Chodzi tylko o połączenie gmin, które w tem połączeniu miałyby interes, w każdym razie granice nowych gmin pokrywałyby się mniej więcej z granicami okręgów parafjalnych, lub też graniczyłyby z takimi miejscowościami, do których ludność gmin ciąży ze względów gospodarczych, lub kulturalnych.

W dalszym ciągu zabrał głos wicemarsz. Polakiewicz, który zwraca się do zebranych działaczy samorządowych z prośbą o uwagi, które będą potrzebne w dobie uchwalania projektu ustawy. Uwagi te, podane będą gruntownemu badaniu przez rząd.

Projekt jest ustawą ramową i rząd pragnie, by taką była, gdyż liczyć się należy z rozmaitemi warunkami kulturalnymi, gospodarczymi i prawnymi, jakie w przyszłości mogą zaistnieć. Stworzenie w obecnych warunkach ustawy, któraby miała trwać długi okres czasu, byłoby ze względów państwowych niebezpieczne. Ustawa samorządowa musi być uchwaloną i będzie uchwaloną z początkiem roku 1933. W dalszym ciągu mówca zaznacza, iż większość nadzór państwa, przewidziany w projekcie ustawy, nad samorządem konieczny jest również z tego powodu, że posiadamy dość liczne mniejszości narodowe. Twórcy ustawy samorządowej zdawali sobie sprawę z odpowiedzialności przed państwem i narodem, by nie dawać środków do walki z państwem przez samorządy, opanowane przez mniejszości narodowe.

Następne referaty wygłosili: starosta Krotoszyna p. Kasprzak „O samorządzie miejskim” i pos. Rżóska „O samorządzie wiejskim”.

Barjera bezpieczeństwa W odpowiedzi na zakusy niemieckie

Wybory do senatu — pisze znany publicysta paryski Saint Brise — które odbyły się ostatnio we Francji, przyniosły znaczny sukces premierowi Herriotowi i jego partji. Jedynie bowiem partja radykalna (Herriota) wygrała w tych wyborach zysk 13 mandatów, co jest liczbą dość znaczną wobec tego, że wybierano tylko 1/3 część senatorów.

Premjer francuski będzie musiał użyć całej powagi wobec izby, by przeprowadzić sanację budżetu, co spotyka się z wielkim oporem izby, gdyż wymaga wielkich ofiar ze strony urzędników, którzy są głównymi agentami wyborczymi. Rząd będzie musiał poważnie umocnić swe podstawy, ażeby stawić czoło trudnym zagadnieniom, jakie wynikają z gróźb niemieckich.

P. Herriot widzi Niemcy dokładnie takimi, jakimi one są. Zdaje on sobie sprawę z tego, że dają one do uzyskania środków ekonomicznej oraz rewizji granic: „od Eupen do Kłajpedy” według oświadczenia samego p. Papena. Groźba, że w Niemczech odradza się duch reakcji i militarizmu narzuca się

nawet najbardziej zaślepionym. Francja uważa, że trzeba to przetrzymać. Jedynym środkiem dla tego celu byłoby zorganizowanie barjery bezpieczeństwa ze wszystkich państw zainteresowanych, podtrzymującej porządek w ramach Ligi Narodów.

Rząd francuski stara się dowiedzieć, że nieobecność Niemiec nie paraliżuje konferencji rozbrojeniowej, przygotowuje w Genewie ściśle porozumienie Polski z Małą Ententą, oraz efektywny plan zmniejszenia zbrojeń, połączony z gwarancją bezpieczeństwa. Niemcom pozostawia on możliwość wzięcia udziału w tej pracy, albo też trwania w abstynencji. W każdym razie przyjdzie moment, że Niemcy będą musiały wziąć na siebie odpowiedzialność.

Co się tyczy niedawnych rozmów Londyńskich Herriota z Mac Donaldem to Herriot starał się przekonać Mac Donalda, że tylko w razie zdecydowanej łączności angielsko-francuskiej Niemcy nie odważą się wystąpić zbrojnie tak, jak nie byłyby tego zrobiły w roku 1914, gdyby Anglija w sposób zdecydowany oświadczyła, że poprze orężnie Francję.

Przemiany wewnętrzne w Rzeszy Hitlerowiec Strasser za porozumieniem i wspó pracą z Papenem

„Vorwaerts” donosi, że propagandowa podróż Hitlera do Prus Wschodnich zakończyła się fiaskiem. Frekwencja na wszystkich zebraniach kolosalnie się zmniejszyła. Liczba obecnych na wiecach w Królewcu, Elblągu i innych miastach Prus Wschodnich, spadła do 50 proc. frekwencji poprzedniej kampanji wyborczej, pomimo, iż uczestnicy ściągani byli na samochodach ciężarowych z odległych miejscowości. Pomimo oczywistego zmniejszenia się liczby zwolenników Hitlera, przewodniczący sejmiku pruskiego Kaerl jest dobrej myśli co do rezultatów wyborów. Twierdzi on, że wbrew przewidywaniom kanclerza Papena co do zmniejszenia się liczby mandatów hitlerowskich o 90, względnie o 100, ewentualna strata kilkuset tysięcy głosów „zostanie skompensowana głosami tych, którzy przy poprzednich wyborach sądzili, iż narodowi socjaliści tolerują obecny rząd”.

Aczkolwiek „Vorwaerts” jako organ socjalistów niemieckich ze szczególnym upodobaniem zbyt może silnie uwypukla straty Hitlera w Prusach Wschodnich, faktem bardzo zastanawiającym jest sensacyjna mowa Strassera, stanowiąca jakby próbę przerwania mostu porozumienia pomiędzy narodowym socjalizmem, a dotychczasowymi jego wroga-

mi. Strasser w mowie swej powiedział m. innymi: „Współpracujemy ze wszystkimi, którzy stawiają Niemcy ponad wszystko i chcą je ratować”.

Wynurzenie to bardzo jest znamienne. Dotąd bowiem hitlerowcy głosili: „Zbawienie Niemiec — to tylko my...” Jak donosi „Königsberger Allg. Ztung.” Strasser „nie tylko niemiecko narodowym Hugenberga, ale nawet związkowi socjalistycznym podał rękę do zgody”.

Oczywiście trzeba odczekać, czy mowa ta jest tylko pewnego rodzaju manifestacją, czy też znajdzie swój wyraz w zasadniczej koncentracji sił wewnętrznych w Niemczech.

W każdym jednak razie znamienne to objaw, świadczący o istniejącej tendencji do współpracy ze strony hitlerowców z rządem kanclerza Papena. Byłoby na czasie i u nas, gdyby rzeczniczy partyjni z prasy „narodowej” zajęli się bliżej temi przemianami, zachodzącymi w społeczeństwie niemieckim i z poza swego podwórka spojrzeli na rzeczywistość dzisiejszą nie tępej okiem własnego zakłamania, lecz czujnym okiem obywatelskiej rozważli...

To tu to tam i kłuje i drze... Ale zawsze pomaga **ASPIRINA** Do nabycia we wszystkich aptekach.

Przebudowa ubezpieczeń społecznych

Minister Hubicki o projektach ustaw socjalnych

P. minister opieki społecznej dr. St. Hubicki w poniższym wywiadzie szeroko omówił aktualne zagadnienia społeczne jak również i prace rządowe w zakresie ustaw socjalnych.

„Ludzkość, jak zwykle, ma krótką pamięć — mówi p. Minister. — Narzekania, jakie się często teraz słyszy na ubezpieczenia społeczne, czy to ze strony pracodawców, czy też ze strony pracowników, wynikają właśnie z tego, że społeczeństwo nie pamięta czasów, gdy instytucji ubezpieczenia społecznego nie było. Wyobraźmy sobie, jakie skutki pociągnęłyby za sobą tak ostry i ciężki kryzys gospodarczy, jak obecny, gdyby ubezpieczenie i opieka społeczna nie działały. W poprzednich wiekach w okresach kryzysów gospodarczych tylko prawa naturalne regulowały zagadnienia społeczne. Nadmiar ludzkości nie znajdującej środków utrzymania niszczył i dziesiątkował głód i choroby. Zmniejszenie stanu zaludnienia o jedną trzecią — nie było zjawiskiem rzadkiem.

Dobroczytna rola ubezpieczeń społecznych

Obecnie — trzeba to podkreślić — śmiertelność nie tylko, że się nie wzmożyła, lecz przeciwnie wykazuje tendencję spadkową. Przytoczę kilka cyfr: w 1927 roku było ogółem w Polsce około 526 tys. zgonów, w roku 1928 — 505 tysięcy, w 1929 roku — 520 tysięcy, w r. 1930 — 490 tysięcy i w 1931 r. — 495 tysięcy zgonów. W pierwszym półroczu b. r. było 243 tysięcy zgonów, co w proporcji rocznej daje cyfrę — 486 tysięcy. Prawda, naskutek zmniejszenia liczby urodzin — przyrost naturalny nieco się zmniejszył, lecz w roku 1931 był on większy, niż w 1929 r. i 1927 r. — a więc w latach pomyślnej sytuacji gospodarczej. Nie potrzebuję dodawać, jak doniosłe znaczenie posiada ten fakt dla rozwoju potęgi politycznej i gospodarczej Państwa. A że w tak ciężkim kryzysie potrafimy wyżywić i otoczyć opieką masę ludności, nie znajdującej samodzielnego zarobku, jest to przede wszystkim skutek działania ubezpieczeń społecznych.

Program rządowy

Narzekają na ubezpieczenia społeczne pracownicy, uprawnieni do korzystania z socjalnych świadczeń dlatego, że zdaje się im, iż ideał tych instytucji może być łatwo osiągnięty.

Narzekają również i pracodawcy, którzy twierdzą, że ponoszą na rzecz ubezpieczeń społecznych często zbyt duże opłaty. Ci ostatni zapominają jednak o tem, że tylko dzięki istnieniu ubezpieczeń społecznych mogą łatwo dostosowywać stan załóg swoich przedsiębiorstw do potrzeb produkcyjnych. Jednakże Rząd, rozumiejąc konieczność obniżenia wydatków, obciążających warsztaty produkcji, na rzecz świadczeń społecznych konsekwentnie realizuje swój w tym względzie program.

Oszczędność na wydatkach administracyjnych

— W celu obniżenia kosztów administracyjnych ubezpieczenia na wypadek choroby w roku ubiegłym dokonane zostało t. zw. scalenie Kas Chorych. Liczbę 243 Kas Chorych, działających na terenie całego kraju, z wyjątkiem Górnego Śląska zredukowano do 61.

W roku bież. prowadzono w dalszym ciągu prace, zmierzające do obniżenia wydatków administracyjnych. Pomimo poważnego zredukowania budżetów tych instytucji rozmiar świadczeń względem ubezpieczonych nie uległ zmniejszeniu w przeciwieństwie do poważnej obniżki analogi-

Pracownicy samorządowi

na zjeździe w Warszawie

W Warszawie obradował zjazd delegatów Związku zawodowego pracowników samorządu powiatowego. Otworzył zjazd prezes zastępującego zarządu p. Chmielewski, witając przybyłych gości i delegatów.

Zjazd uchwalił wysłanie depesz holdowniczych do: P. Prezydenta, Marszałka Piłsudskiego i ministra spraw wewnętrznych.

cznych świadczeń w innych krajach, jak np. w Niemczech. Co się tyczy ubezpieczeń innych rodzajów, to i tam dokonana została redukcja wydatków administracyjnych. Wysiłki te zmierzają do utrzymania równowagi finansowej instytucji ubezpieczeń społecznych, co jest tem bardziej trudne, że pomimo zwiększenia się ilości świadczeń, z drugiej strony zmniejszenia się wpływów, trzeba było udzielić szczególnych ulg dla rolnictwa w spłacie należności wobec instytucji ubezpieczeń społecznych.

Doniosłe projekty

— Zasadniczymi celami projektów tych ustaw są: po pierwsze — ujednostajnienie ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych i scalenie organizacyjne tych ubezpieczeń, czego rezultatem byłoby potaniecie kosztów administracyjnych i ułatwienie ubezpieczonym i pracodawcom wypełniania czynności, związanych z ubezpieczeniami społecznymi. Po drugie: wprowadzenie zabezpieczenia robotników na terenie całej Rzeczypospolitej na wypadek przedwczesnej niezdolności do zarobkowania, względnie starości oraz ich rodzin w wypadkach śmierci ich żywicieli. Po trzecie: zapewnienie utrzymania w mocy, zaciągniętych zobowiązań przez deficytowe instytucje ubezpieczenia długoterminowego, istniejące w dzielnicach pomieckich. Wreszcie: wyrównanie i obniżenie obciążeń produkcji kosztami świadczeń socjalnych, zapewnienie niezmienności tych kosztów oraz z drugiej strony, wyrównanie samych świadczeń. Tu muszę zaznaczyć, że warsztaty produkcji w dziel-

nicach pomieckich są najbardziej obciążone kosztami świadczeń socjalnych. Instytucje, egzystujące w tych dzielnicach, przejęły znaczny ciężar z tytułu wykonywanego ubezpieczenia przez instytucje nie mieckie, nie otrzymawszy wzajemian za jego przejęcie odpowiedniego pokrycia finansowego, a zatem obciążały warsztaty pracy nie tylko wydatkami normalnymi, lecz również wydatkami powstałymi z powodu swego deficytowego stanu. Projekt ustawy o ubezpieczeniu społecznym poprawia radykalnie ich niemożliwość do utrzymania na dłuższą metę stan rzeczy.

Przy sposobności chcę jeszcze zaznaczyć, że wprowadzenie ubezpieczenia emerytalnego usuwa szereg trudności i zdrażnień, na jakie natrafiają zakłady pracy w dążeniu do racjonalizacji i wzmoczenia intensywności pracy i obniżenia kosztów produkcji przez zastąpienie starych i mało wydajnych robotników siłami młodemi, co jest również ważne z ogólnogospodarczego punktu widzenia.

Według stawu grobla

Wiadomo, że rozbudowa świadczeń socjalnych w Polsce — mówi dalej p. Minister — odbywała się w sposób chaotyczny i bez uwzględnienia istotnych możliwości płatniczych społeczeństwa. W ten sposób pod jednym względem mieliśmy świadczenia rozbudowane bardziej, niż w innych krajach europejskich, w innych zaś wypadkach brak nam było podstawowych ubezpieczeń, jak np. ubezpieczenia emerytalnego robotników. Zrozumiałą rzeczą było, że w okresie tak ciężkim, jak obecnie, o-

raz z uwagi na konieczność dostosowania warunków konkurencyjnych naszej produkcji do produkcji krajów obcych, nie można było myśleć nawet o jakimkolwiek powiększeniu obciążenia tej produkcji na rzecz świadczeń socjalnych. Dlatego też musieliśmy pójść po linii redukcji świadczeń mniej istotnych ze społecznego punktu widzenia na korzyść wprowadzenia świadczeń bardziej ważnych, jak zabezpieczenie na starość i na wypadek niezdolności do pracy.

Zmniejszenie rozmiaru pewnych świadczeń nie będzie w obecnym czasie przedstawiało prawie żadnych strat dla robotników. Mam na myśli np. zmniejszenie wysokości dodatkowego wynagrodzenia za pracę w nadliczbowych godzinach.

Świadczą o tem następujące dane: w 1930 r. w przedsiębiorstwach o nieciągłym ruchu pracy, zatrudnionych było w godzinach nadliczbowych 43.063 robotników. Obecnie liczba zatrudnionych w godzinach nadliczbowych przez przedsiębiorstwa o nieciągłym ruchu pracy wynosi zaledwie 1.483 robotników.

Ubezpieczenie pracowników umysłowych

— Jeśli chodzi o ubezpieczenie emerytalne, to trudno byłoby mi w tej chwili coś powiedzieć. Związek Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych otrzymał polecenie prowizorycznego obliczenia wystarczalności dotychczasowej składki tego działu ubezpieczenia. Dopiero na podstawie wyników tych obliczeń będę mógł się zorientować, czy potrzebne będą jakieś ograniczenia świadczeń, czy też możliwe będzie utrzymanie ich w dotychczasowej wysokości. Jeśli chodzi natomiast o ubezpieczenie pracowników umysłowych na wypadek braku pracy, to ten dział ubezpieczenia znajduje się w stanie deficytowym i tu będą potrzebne poważne zmiany. Na jakąkolwiek pomoc ze strony Skarbu Państwa nie można liczyć, zresztą Skarb czerpałby na ten cel fundusze z podatków, a więc musiałby przerzucić te dopłaty na ogół społeczeństwa, które i tak jest b. ubogie. To też przedmiotem szczegółowych badań jest sprawa ograniczenia świadczeń dla bezrobotnych pracowników umysłowych, bowiem — jak już powiedziałem — niemożliwym jest jakiegokolwiek dalsze obciążenie warsztatów produkcji na rzecz tego ubezpieczenia.

Pomoc dla robotników sezonowych

Robotnik sezonowy — kończy p. Minister — mimo, iż opłaca zwiększoną wkładkę, upośledzony jest w stosunku do niesezonowego. Wobec ciężkiego przesilenia gospodarczego, robotnicy zatrudnieni w przedsiębiorstwach o sezonowym ruchu pracy, nie będą mogli wykazać się ilością przepracowanych tygodni, wymaganą dla nabycia uprawnień do zasiłków. To też jestem zdania, że trzeba będzie przyjść z pomocą tym robotnikom.

Nowy ambasador włoski w Polsce

Nowy ambasador Królestwa Włoch w Polsce Giuseppe Bastianini złożył Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej swe listy uwierzytelniające. Na naszej przedstawia nowego ambasadora włoskiego w otoczeniu członków ambasady oraz urzędników MSZ. z szefem Protokołu Dyplomatycznego p. Romerem, przy składaniu wieńca na Grobie Nieznanego Żołnierza. Ambasador oddaje ukłon łaskawostki.

Zwycięski raid kpt. Karpińskiego

Z Polski przez trzy kontynenty do Polski

Raid kapitana Karpińskiego — to nowy list wawrzynu wieńczący lotnictwo polskie, zwyciężone żalobą po niezastąpionych zwycięzcach tegorocznego challenge'u sp. Żwirce i Wigurze. Znakomity lotnik przeleciał na polskim samolocie, zapatrzonym w polski silnik trzy części świata: Europę, Azję i Afrykę. Skrzydła polskiego samolotu sięgnęły do niebotycznych Himalajów, a warkot polskiego śmigła wyśpiewał najcudniejszą baśń o niepodległej Polsce — krajinie tysiąca i jednej nocy — legendarnej Persji. Orzeł polski przyniósł pozdrowienia Bałtyku i najpiękniejszego portu świata — Gdyni, trzem dalekim morzom: Czarnemu, które ongiś oblało dziedziny Rzeczypospolitej od morza do morza sięgające, Martwemu tajemnicę straszną z czasów biblijnych kryjącemu w swej dziękowej topieli i aksamitnemu

morzu - słońcu, Śródziemnemu morzu z łapiz-lazuli.

Kapitan Karpiński z entuzjazmem opowiada o swej cudownej podróży, która rozstawiła ponownie chwałę polskiego lotnictwa. Zapewne niebawem obszerniejsze da nam wspomnienia i pamiątki, które pozwolą nam przeżyć z nim razem wrazenia zwycięskiego lotu, tego lotu, który objął trzy kontynenty.

Kapitan Karpiński wystartował 2 bm. z Warszawy i po wylądowaniu w Sliwen, małym miasteczku bułgarskim, odleciał nazajutrz 3 bm. ponad morzem Czarnym do Stambułu.

Nazajutrz opuszcza przedziwne miasto tysiąca minaretów i leci do odległego o 1.200 mil Aleppo, stamtąd startuje 5 bm. do legendarn. Bagdadu, gdzie nie „tysiąc” lecz — jedną zaledwie noc spędziwszy.

startuje do Teheranu, stolicy Persji. Dnia 9 bm. Karpiński gigantycznym rozmachem ponad Hindukussen osiąga Kabul w Afganistanie i po jednym zaledwie dniu odpoczynku zrywa się w drogę powrotną: Kabul—Warszawa. Kair, Stambuł i — Lublin, polskie skromne miasto, którego imię niósł na swych skrzydłach zwycięski samolot, w lubelskiej fabryce zbudowany. Warszawa z uniesieniem powitała zwycięzcę egzotycznego lotu.

Raid kapitana Karpińskiego — to nowy wspaniały dowód niemożności, potężnej siły polskiego lotnictwa, które na skrzydłach niesie Polskę i wieść o Polsce w najdalsze krańce świata.

Niech żyje kapitan Karpiński!
Niech żyje lotnictwo polskie!

Cmentarzysko przedhistoryczne w Gostkowie pod Toruniem

Cmentarzysko Folsung położone jest na terenie osady Folsung, oddalonej o 4 km. od Gostkowa, na gruncie gospodarza Darochy, tuż przy zabudowaniach.

Teren, zajęty przez cmentarzysko stanowi łagodne wzniesienie, opadające ku południowi w stronę pobliskiego koryta rzeczki Mokrej. W czasie blisko dwumiesięcznych rozkopywań w lutym i maju br. zbadano ok. 0,5 morgi terenu, przyczem okazało się, że omawiane cmentarzysko składa się z 4 rodzajów grobów, należących do różnych okresów prehistorycznych.

PLASKIE GROBY CIAŁOPALNE.

Najstarszym typem grobów są znalezione w ilości 10 groby ciałopalne płaskie, bez obwarowania kamiennego. Wymienione groby, położone były przeważnie na terenie dawnej drogi, wiodącej na podwórze, skutkiem czego większość naczyń uległa zniszczeniu. Z pozostałych fragmentów możemy ustalić typy przewodnie ceramiki, występującej w obrębie omawianych grobów. Są to: naczynia dwustopkowe typu gruszkowatego, opatrzone 2 uchami, zdobione grupami kresiek, pochylanych naprzemiennie w kierunkach przeciwnych, naczynia jajowate, misy z zagiętym do wnętrza zgrubiałym brzegiem, kubki jajowate, kubki doniczkowate, czerpaki w kształcie wycinka kuli, oraz talerze w kształcie płaskiego krążka. Na podstawie tej ceramiki jak również obrządku pogrzebowego należy odnieść groby tego typu do kultury lużyckiej wczesnego okresu żelaznego (halsztackiego). Typem drugim grobów są 4 groby jamowe, które poza kośćmi spalenymi dostarczyły jedynie ułamków, naczyń, spalonych w ogniu, barwy czerwonej i siwej, z brzegiem mocno na zewnątrz wygiętym i wyraźnie oddzieloną szybką. Obrządek ten, podobnie jak i zachowana ceramika charakterystyczne są dla późnego okresu lateńskiego. Na ten czas też datować możemy groby jamowe z Gostkowa.

GROBY SZKIELETOWE I ICH OZDOBY.

Do rzędu najliczniejszych znalezisk na przekopanej części cmentarzyska należą groby szkieletowe znalezione w ilości 25. Szkielety, ułożone w mniejszej w dwumetrowej głębokości w pozycji na wznak, kierowane były na północny zachód rzedami w różnych od siebie odstępach. W południowej części cmentarzyska jamy grobowe zaznaczone były niekiedy w głębokości 40—100 cm. jednym, dwoma lub czterema kamieniami. Przy szkieletach znaleziono szereg ozdób oraz przedmiotów codziennego użytku, pogrzebanych razem ze

zmarłym, jak brązowe zapinki typu z grzebieniami oraz z podgiętą nóżką, szpile brązowe z haczykowato zagiętym końcem. 5 bransolet brązowych i srebrnych, zakończonych główkami węzłowatymi, oraz z falisto wyginanego drutu, brązowe sprzączki od pasa, paciorki szklane, bursztynowe oraz z pasty, klamry esowate srebrne, igły brązowe, grzebień kościany półokrągły, oraz prześlikli gliniane. Wyroby te są charakterystyczne dla końca II i początku III w. po Chr. przypis. się je podobnie jak i obrządek szkieletowy ludowi wyjeźdniczemu, Gotom. Współczesne grobom szkieletowym są groby ciałopalne występujące razem z nimi, poza obrządkiem nie-

różniące się niczem w wyposażeniu. Grobów takich znaleziono w Gostkowie 10. Wszystkie one zawierały po jednej popielnicy, wyjątkowo tylko grób nr. I. zawierał 4 naczynia.

OD KULTURY LUŻYCKIEJ DO OKRESU RZYMSKIEGO.

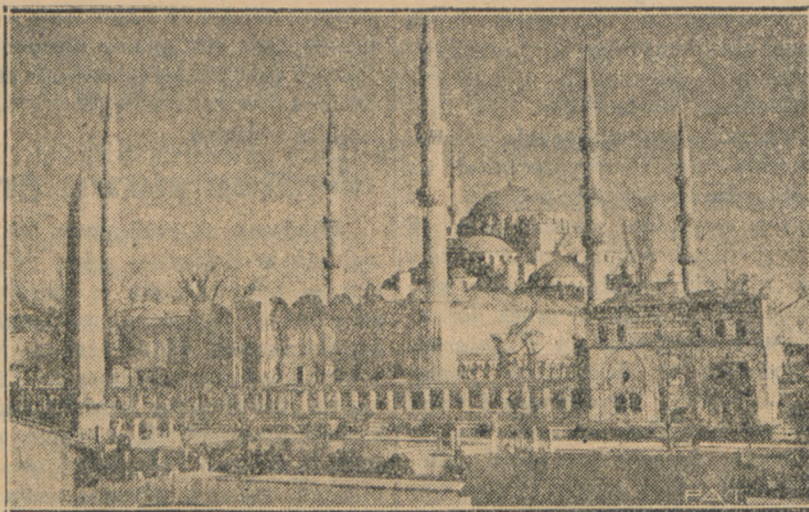
Wśród naczyń przeważają formy wazowate, z zaokrąglonym lub też ostrym profilem barwy czerwonej, dalej naczynia o powierzchni lśniącej, czernionej, z brzegiem zgrubiałym wygiętym na zewnątrz, mniej więcej baniastym brzoścem, opatrzone 2 rzadziej 3 uchami poniżej krawędzi. Ornamenty naczyń ubogie i monotonne,

mianowicie pasma zygzakowate, wygładzone na tle chropowate lub odwrotnie. Wewnątrz naczyń wśród kości znaleziono szereg ozdób, nie różniących się niczem od zabytków, opisanych przy okazji grobów szkieletowych. Rzeczą zasługującą na podkreślenie jest możliwość wyróżnienia wśród grobów szkieletowych oraz ciałopalnych dwóch faz chronologicznych. Starsze bowiem formy zapinek, mianowicie zapinki opatrzone grzebieniami, oraz o esowatym profilu kabląka przypadające na koniec II w. po Chr. występują wyłącznie w grobach położonych w północnej części cmentarzyska, w południowej zaś znaleziono w grobach jedynie zapinki z podwiniętą nóżką, oraz zapinki o kuszowatej konstrukcji sprężynki t. zw. formy młodsze, przypadające na pierwszą połowę III w. po Chr.

Jak wynika z powyższych uwag, cmentarzysko Gostkowo — Folsung było cmentarzyskiem o typie grobów mieszanych. Początkowo niewątpliwie było ono w całości zajęte przez groby kultury lużyckiej wczesnego okresu żelaznego, z biegiem czasu dopiero uległo stopniowemu zniszczeniu przez ludność okresów późniejszych, jak późno lateńskich grobów jamowych, dalej grobów szkieletowych i ciałopalnych z końca wczesnego i początku późniejszego okresu rzymskiego.

Zaznaczyć należy, że tegoroczne prace wykopaliskowe nie wyczerpały całego terenu, zajętego przez cmentarzysko, pozostało bowiem jeszcze około pół morgi terenu dotychczas niezbadanego, zajętego według informacji właściciela przez cmentarzysko.

Meczet sultana Ahmeda

Oto jeden z najpiękniejszych zabytków sztuki tureckiej — meczet sultana Ahmeda w Stambule.

Na Oceanie Spokojnym Sielanka radosnych wyspiarzy

Istnieje na ziemi pewne „terytorium pod mandatem”, które nie wywołuje uczucia zawiści w państwach pozbawionych kolonii, ani też nie stanie się zapewne nigdy przedmiotem międzynarodowych konfliktów. Są to wyspy i wysępki na oceanie Spokojnym, które w liczbie 623 oddane zostały pod opiekę Japonii przez Ligę Narodów, przed wojną zaś stanowiły własność Niemiec, które z kolei otrzymały je od Hiszpanji. Ostatnio p. Walter Harris na łamach „The Foreign Affairs” drukuje swe wrażenia z tych wysp, noszących nazwy: *Marjany, Karoliny i Marszala*.

„Stosunki między urzędnikami a tubylcami, pisze p. Harris, są znakomite. Krajowcy chętnie odwiedzają szpitale utrzymywane w ideal-

nej czystości, oddają dzieci do szkół i z zamiłowaniem uprawiają sporty. Do pracy jednak się nie garną — ulubioną ich rozrywką są tańce, oraz modlitwa w świątyniach chrześcijańskich, gdzie pod wpływem pieśni wpadają nader łatwo w zachwycenie historyczne. Nie można stwierdzić oznak jakiegokolwiek rozwoju ich u myślowości, — wiodą życie beczynne, umieją jednak radować się życiem, nadzwyczaj łatwo reagują na wszelkie podnieity zmysłowe, — szybko zapominają o przeszłości, o przyszłości wcale nie myślą, — nie wykazują też ani stałego przyrostu, ani ubytku swej liczby, — podobno przed pięćdziesięciu laty ilość krajowców była równa dzisiejszej ich liczbie”.

Uparty fiskus

Urząd skarbowy w departamencie Wogezów (Francja) wystosował wezwanie o zapłacenie jednego centyma (ułamek naszego grosza) podatku gruntowego do podatnika Richard'a we wsi Juppont. Podatnik ten, jak się później okazało, nie żyje już od 42 lat! Ów podatek w wysokości jednego centyma należał się od maleńkiego skrawka gruntu w Juppont, który należał swego czasu do Richard'a. Grunt ten, jak się dalej okazało, przestał należeć do Richard'a już 50 lat temu. Tak więc nietylko obiekt samego podatku zniknął pół wieku temu ale i sam podatnik zdążył umrzeć 42 lata temu zanim władze skarbowe przypomniały sobie o istnieniu zaległości podatkowej w wysokości jednego centyma.

Czy wiecie że...

— W Czechosłowacji liczba chorób wenerycznych zmniejsza się stale od r. 1929, przyczem liczba chorych mężczyzn jest niższa od liczby chorych kobiet.

— Liczba filatelistów zawodowych i amatorów wynosi około 20 milionów na całym świecie.

STANISŁAW ANDRZEJ STEEMAN.

Dziwny Manekin

72) Przekład autorozowany z francuskiego
Przedruk wzbroniony

Inspektor założył nogę na nogę i ciągnął dalej, patrząc na Irenę:

— Panią mogły popchnąć do zbrodni motywy podobne do pobudek pani kuzyna... Pani mnie rozumie, prawda?

— Tak — odpowiedziała z trudem.

— Naturalnie w nocy z 14-go na 15-go mogła pani opuścić ten dom, nie będąc przez nikogo widzianą — tak jakby to mogła zrobić panna Laura, lub Irma... Cóż łatwiejszego dla jednej z pań, jak wyszła się do swego pokoju, wyjść pośpiesznie i wrócić również szybko... A pani powody, pan no Lauro, przyzna pani, nie były mniej poważne od wyżej wymienionych?

— Istotnie — rzekła spokojnie Laura. — Przypomnę jednak panu, że byłam zmuszona mówić o nich panu...

Malaise ciągnął dalej:

— Teraz zastanowimy się nad Leopoldem Trachet'em, którego wyprowadzili stąd żandarmi na parę godzin przed zbrodnią... To alibi byłoby ostateczne, gdyby nie sposób, w jaki pozbawiono życia ofiarę...

Inspektor zwrócił się do syna Ireny, który siedział bez ruchu na krześle.

— Stwierdziłszy teraz, że Iks mógł zabić na parę godzin przed momentem śmierci... To znaczy w chwili zetrucia Baltazarowi pazurów. Iks mógł potem opuścić miejsce zbrodni... Słyszy pan?

Leopold skinął głową.

— Zwolniony 14-go, powrócił pan do miasteczka w nocy z 14-go na 15. Zobaczywszy manekin na wystawie u Bradict'a, mógł pan nabrać ochoty zniszczenia podobizny swej ofiary. Dla stworzenia sobie alibi, tak jak poprzednio, kryje się pan u farmera. Umieszczą pana w pokoju nad drzwiami wejściowymi. Troche po dziesiątej wychodzi pan przez okno. Nie jest ono wysokie, może pan więc skoczyć, lub zsnuć się. Przychodzi pan pod sklep Bradict'a, podnosi pan kamień, wybija szybę, kraje pan i miazdży podobiznę swej ofiary, bo pan jej nienawidził!

— Ja... Ja nienawidzę?!

— Tak... bo obydwaj kochaliście jedną kobietę.

Słowa te wywołały ogólne poruszenie. Laura ukryła twarz w dłoniach, a śmiertelna bladeść pokryła policzki Leopolda.

— Nie zaprzeczy pan — prawda?

— rzekł Malaise. — Taki człowiek, nawet jeżeli przy tem ryzykuje swoją głowę... Kochał pan Laure i zaprzysiął pan śmiertelną zemstę temu, co uczynił ją nieszczęśliwą... W więzieniu nabawił się pan ciężkiej choroby. W pewnym stopniu znosi ją pan chętnie... Pan...

— Cicho! Na litość Boską, cicho!

— zawołał Leopold.
— Niech i tak będzie. Powróćmy do momentu, w którym wbija pan nóż w piersi manekina... Słyszy pan kroki... Ucieka pan... Powraca pan na farmę i we wspomnianym momencie wypija pan szklanke mleka... Jeżeli pan jest Iksem, jest pan zarazem mistrzem w stwarzaniu sobie alibi...

Malaise zwrócił się szybko w inną stronę werandy:

— Co do pana, panie Armandzie, muszę rozważyć zbrodnię nie na tle interesu. Wskutek oszczerstw Leona, wydziedzicza pana ojciec... (w nawiasie muszę zauważyć, że pana „bezgraniczna potrzeba szczerości”, nie skłoniła pana do zeznania mi tego, samego). Mniej więcej na miesiąc przed śmiercią Leona opuszcza pan dom z zamiarem nie powracania doń więcej... W przeddzień zbrodni jednak pan się zjawia... Jakoby na prośbę matki... Nie chce pan jej martwić...

— Tak było! — zawołał Armand. — I nie pozwolę nikomu na podawanie w wątpliwość czystości moich intencji.

— Miał więc pan okazję do zatrucia Baltazarowi pazurów... Sam Iks

nie mógł przewidzieć, kiedy nastąpi śmierć Leona. Zależało to tylko od tego ostatniego i od Baltazara. Gdyby ten sam siebie przedewszystkiem zadrapał, cały projekt upadłby. Można przypuścić, że wiedział pan, iż Leon znajduje się w swoim pokoju i, że pognął pan kota na jego spotkanie, na schody. To ciekawe, że najbardziej obciążające podejrzenia są związane z najpoważniejszymi alibi... Co do nocy z 14-go na 15-go nie może pan jednak dostarczyć tego alibi. Był pan w Brukseli? Proszę tego dowiedzieć!

— To śmieszne! — zawołał Armand. — Nikomu nie poleciłem zapisywać swych ruchów i czynów. Wiadomajca tak nie działa. Pan sam powiedział, że w tej sprawie właśnie alibi obciążają... A teraz zarzuca mi pan, że nie mogę udowodnić swojego alibi z nocy 14-go na 15-go? Pan sam sobie przeczy, inspektorze!

— Wcale nie — odpowiedział Malaise. Zbrodnia była popełniona z premedytacją. Kalecząc manekin, Iks uległ odruchowi... Przypuśćmy, że przybył do miasteczka nie 15 rano, a 14 wieczorem, mógł pan przechodzić obok sklepu Bradict'a ulec pokusie, wrócić i potem do Brukseli... i zjawić się tu znowu nazajutrz. Mieszka pan u siebie, ma pan służącego? Czy nie mógłby on zeznać na pana koczowniczo?

— Nie — rzekł młodzieniec. — Przewidując, że spędzę parę dni u rodziny, dałem mu twdzień urlopu. (Dokończenie nastąpi.)

Śląsk pod sztandarem pracy państwowej

Uchwały zjazdu N. Ch. Z. P. w Katowicach

W Katowicach odbył się wojewódzki zjazd delegatów Narodowego Chrześcijańskiego Zjednoczenia Pracy, które jest odpowiednikiem B. B. W. R. na Śląsku. Na zjazd ten przybył prezes BBWR, Sławek w towarzystwie zastępcy generalnego sekretarza pos. Siedleckiego oraz przedstawiciele grup regionalnych Bloku z krakowskiego, kieleckiego i poznańskiego.

Zjazd rozpoczął się uroczystym nabożeństwem w kościele garnizonowym, które odprawił ks. prałat Grim, wygłaszając po mszy św. okolicznościowe kazanie. Po nabożeństwie uczestnicy zjazdu poprzedzani licznym poczem sztandarów organizacji społecznych udali się pochodem na plac Wolności, gdzie został złożony wieniec w holdzie poległym powstańcom.

Zjazd, w którym wzięło udział 1.200 uczestników, otworzył prezes grupy regionalnej śląskiej, pos. Grzesik jako przewodniczący, w prezydium zajęli miejsca: pos. Kapuściński, przedstawiciel generalnego sekretariatu, pos. Siedlecki, dr. Kaplicki z Krakowa, pos. Lipiński z Poznania, pos. Brzęk-Osiński z Kielc, oraz postowie ze Śląska: Witczak, Dąbrowski, Kocur, Kotas, Baldyk, Kulaska, Halfar, sen. Pawelec, p. Bramowski i p. Długiewicz.

P. prezes Sławek zabrał głos i w dłuższym przemówieniu, poświęconem ustrojowi Państwa, omówił zagadnienie koordynowania wysiłków jednostek i grup społecznych jako najbardziej skuteczną drogę do realizowania twórczych zamierzeń, kwestję stosunku jednostki i społeczeństwa do Państwa, obrazując przytem fatalną spuściznę, jaką pozostawili nam w tej dziedzinie zaborcy. Po omówieniu zagadnień ustrojowych p. prezes Sławek wskazał na wspaniały dorobek narodu ludu śląskiego, który pozbawiony warstw kierowniczych, przechował przez wieki swoją polskość i w momencie decydującym potrafił czynem orężnym przyłączyć tę dzielnicę do Macierzy.

Następnie referaty wygłosili: pos. Witczak — o autonomii jako zagadnieniu politycznym, sen. dr. Pawelec — o zagadnieniach gospodarczych, oraz pos. Kapuściński — o zagadnieniach społecznych.

W dyskusji zabierali głos pos. Baldyk, który mówił o stosunku do mniejszości niemieckiej na Śląsku, pos. Dąbrowski — o zagadnieniach ustrojowych, pos. Piętka — o potrzebach stanu średniego, pos. dr. Kotas — o budownictwie mieszkaniowym, pos. Halfar — o sytuacji finansowej gmin, oraz pos. Kornke — o bezrobociu.

Po dyskusji zjazd uchwalił jednomyślnie rezolucję, w której między in. wypowiada się

za utworzeniem wielkiego woj. śląskiego przy równoczesnym zachowaniu gospodarczej i kulturalnej autonomii, lecz usunięcia z niej tych politycznych przesłanek, które nie służą ani Państwu ani Śląskowi, gdyż przyczyniają się do zaognienia stosunków i utrudniają naturalny proces organicznego zespolenia Śląska z Macierzą. W dziedzinie gospodarczej rezolucja zjazdu domaga się utrzymania stałości naszej waluty, wyrównania wysokości cen produktów skartelizowanych z cenami produktów nieskartelizowanych oraz wydatnego zmniejszenia rozpiętości między stopą procentową Banku Polskiego i stopą kredytu prywatnego. W dziedzinie zagadnień społecznych zjazd domaga się produktywnego zatrudnienia bezrobotnych przy pracach inwestycyjnych, stwarzających warunki dla przyszłej produkcji i normalnego rozwoju gospodarczego.

go. Dalej zjazd domaga się osadnictwa bezrobotnych na roli, zwiększenia zamówień rządowych dla przemysłu węglowego i żelaznego. W końcu zjazd wypowiedział się kategorycznie za usunięciem z przemysłu na Śląsku zatrudnionych w nim obcokrajowców i zastąpienie ich obywatelami polskimi.

Zarówno referaty jak i rezolucje stanowią będą wytyczne programowe dalszej działalności BBWR. na Śląsku.

Zjazd wysłał depesze holdownicze do P. Prezydenta Rzplitej, Marszałka Piłsudskiego i p. premiera Prystora.

W czasie zjazdu zgromadzeni delegaci kilkakrotnie urządzili owacje na cześć prezesa Sławka i p. wojewody Grażyńskiego. W czasie zjazdu, na ręce prezydium wpłynęło szereg depesz z całego kraju z życzeniami owocnych obrad.

Sprawy zawodowe pracowników kolejowych

Min. Butkiewicz popiera zgłoszone postulaty

P. minister komunikacji, inż. Butkiewicz przyjął delegację Związku urzędników kolejowych z prezesem sen. Lempke na czele.

Na wstępie senator Lempke podkreślił, że urzędnicy kolejowi z żywą radością powitali objęcie resortu komunikacji przez p. inż. Butkiewicza, który ze względu na swą długoletnią pracę w kolejniectwie — zna doskonale braki i potrzeby P. K. P., oraz będzie mógł zająć odpowiednie stanowisko do wielu zagadnień urzędniczych.

Wydział wykonawczy Z. U. K. zgłosił szereg postulatów natury ekonomicznej i zawodowej i spytał o prawdziwość pogłosek w spra-

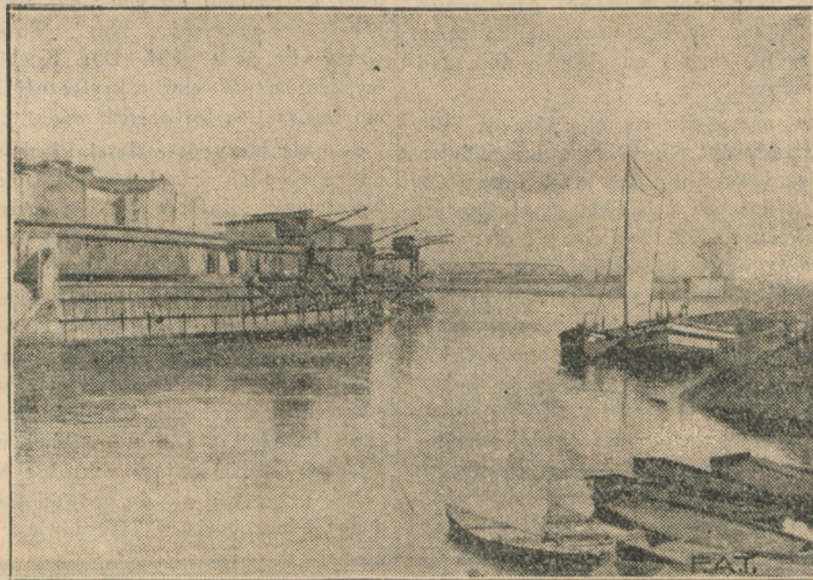
wie nowej obniżki poborów i dalszej redukcji.

W odpowiedzi p. minister stwierdził, że pogłoski o zniesieniu plac są pozbawione wszelkich podstaw. Redukcje personalne nie są zamierzane.

Postulaty natury ekonomicznej są rozważane i będą uwzględnione.

Na zakończenie audjencji p. minister zwrócił się do delegatów z apelem, by ułatwili przedsiębiorstwu P. K. P. i państwu przetrwanie depresji, która — można mieć nadzieję ma się ku końcowi, a w każdym razie okres najcięższy już przeszedł.

Drogi wodne w Polsce

Ilustracja nasza przedstawia fragment przeł. dawni miejskiej na Warcie w Poznaniu. Rzeka Warta jest częściowo uregulowana, co umożliwia wyzyskanie jej jako drogi wodnej. Głównymi towarami, spławianymi na niej, są węgiel drzewny i cukier, eksportowane następnie drogą morską.

Szkodnicy i ich „plony”

Z działalności O. W. P. w Wielkopolsce

Od dłuższego już czasu opinia publiczna w Wielkopolsce zdecydowanie występuje przeciw działalności OWP., notując cały szereg awanturniczych wystąpień tej organizacji, które znajdują żalosny koniec przed sądem. „Dziennik poznański” w ostatnim artykule p. t. „Młodzież bez przyszłości” stwierdza, że OWP. żadną pozytywną pracę wykazać się nie może i wylicza „dorobek” z ostatnich dni tej organizacji na terenie wielkopolskim.

Dorobek ten streszcza się m. in. w następującym zestawieniu:

29 września zasądzono w Poznaniu 6 członków Obozu Wielkiej Polski za kolportowanie wstretnej ulotki przeciwko Związkowi Strzeleckiemu w dniu manifestacji antyniemieckiej strzelców wielkopolskich.

29 września aresztowano czterech członków OWP., z bogatym rejestrem karnym, za przecięcie kabli megafonów radiowych, które w dniu manifestacji antyniemieckiej Związku Strzeleckiego w Poznaniu miały roznieść na fali radiowej poprzez cały świat silne: **Nie damy Niemcom Pomorza!**

18 października sąd okręgowy w Pozna-

niu skazał na 10 miesięcy więzienia członka OWP. za pobicie profesora Dołyckiego, człowieka stojącego zdala od polityki. Prof. Dołycki, jako brunet, był wzięty przez oskarżonego... za żyda.

W dniach ostatnich policja musi przeprowadzać u wybitnych działaczy OWP. rewizje i dochodzenia. Musi przeprowadzać aresztowania, gdyż działacze OWP. przekroczyli granice dozwolonej działalności politycznej i wkroczyli na tory w pewnych wypadkach antypaństwowe.

Po wylczeniu zgrubsza tylko faktów z działalności OWP. „Dziennik Poznański” pisze:

„Nie jest przypadkiem, że prokurator coraz częściej musi zaglądać do lokali O. W. P.; nie jest przypadkiem, że coraz częściej członkowie OWP. zasiadają na ławie oskarżonych, że są nawet podejrzani (vide red. Ciesielski z Pomorza) o współdziałanie z przemytnikami”.

„Rozwiązanie OWP. na Pomorzu — kończy „Dziennik Poznański” zdario maskę ohydny z działalności tej organizacji. Młodzież

Ś. p. pułkownik Janusz Dłużniakiewicz

Dnia 19 bm. podczas przejażdżki kajakiem na Sanie utonął śp. pułkownik Janusz Dłużniakiewicz, dowódca 2 pułku strzelców podhalańskich. Zmarły rozpoczął służbę wojskową w Legionach w roku 1914, początkowo, jako dowódca plutonu w I Brygadzie, następnie zaś na czele kompanji. Podczas wojny bolszewickiej dowodził 3 pułkiem piechoty legionowej. Odznaczony był orderem Virtuti Militari i Krzyżem Walecznych. Podajemy fotografię zmarłego w mundurze legionowym.

Sztandar dla legionistów kieleckich

W ubiegłą niedzielę Kielce uroczystie poświęciły sztandar kieleckiego oddziału Zw. Legionistów. Uroczystość przybrała charakter wielkiej manifestacji, w której wzięły udział liczne rzesze publiczności.

Na uroczystość przybyli w im. Marszałka Piłsudskiego II-gi wicemin. gen. Sławoj-Składkowski, przedstawiciel zarządu gł. Zw. Legionistów gen. Galica, przedstawiciele miejscowych władz z wojewodą Paciorkowskim i gen. Zulaufem na czele, prezydent Krakowa Belina-Prażmowski i in.

Po mszy św. i po poświęceniu sztandaru nastąpił uroczysty akt wbijania gwoździ w drzewce sztandaru. Honorowymi rodzicami chrzestnymi byli p. Marszałek Piłsudski i p. Marszałkowna Piłsudska.

Prowokacyjny stempel

Urządowo donoszą że rząd Turynji ma zamiar wprowadzić specjalny stempel pocztowy, protestujący przeciwko postanowieniom Traktatu Wersalskiego o winie wojennej Niemiec. — Stemplem tym byłyby pieczętowane wszystkie listy urzędowe. Ponieważ istnieje rozporządzenie ministerstwa poczt Rzeszy, zakazujące wszelkich druków propagand, rząd Turynji zwrócił się o uchylenie tego przepisu, motywując to tem że walka o obalenie legendy o winie Niemiec za wywołanie wojny, jest obowiązkiem politycznym i moralnym każdego prawdziwego Niemca.

Od Pomorza aż po kolonie

Znany publicysta angielski Wickham Steed w „Sunday Times” ostrzega społeczeństwo angielskie przed niemiecką propagandą na rzecz zwrotu kolonji. Steed przypomina memorandum jun. ków pruskich z przed roku, w którym to żądanie było wyraźnie wysunięte i podkreśla, że *spiritus movens tej grupy był i jest minister wojny gen. Schleicher*. Obecnie niemieckie towarzystwo kolonialne, na czele którego stoją dwaj byli gubernatorzy kolonji niemieckich w Afryce dr. Schnee i dr. Lindenhuis podejmuje szeroką akcję za zwrotem kolonji. Steed twierdzi, że Niemcy swą propagandą często podkopują swe pozycje, o ile chodzi o sympatje zagranicy. Ile razy zagranicą zaczynają uznawać słuszność niektórych moralnych pretensyj niemieckich, tyle razy Niemcy sami te sympatje burzą przez swą brutalną, nierozważną propagandę, jak tym razem w sprawie zwrotu kolonji

W rocznicę śmierci bojownika o wolność Węgier

Z okazji 82-iej rocznicy męczeńskiej śmierci Michała Woronieckiego, bojownika o niepodległość Węgier odbyła się w Budapeszcie podniosła uroczystość zainaugurowana nabożeństwem żałobnym w kościele polskim w Hobanya, które odprawił biskup polowy Hasz. Na nabożeństwie obecny był poseł R. P. Lępkowski, reprezentant głównego Związku Legionistów w Warszawie p. Synek, przedstawiciel Ministerstwa Honorów, przedstawiciel miejscowej federacji węgiersko-polskiej, Stowarzyszenia Polaków na Węgrzech i miejscowej kolonji polskiej. P. poseł Lępkowski w przemówieniu swem podkreślił historyczne węzły przyjaźni łączące oba narody. Po przemówieniu złożono u stóp tablicy wieniec, m. in. od premiera i ministra spraw obrony narodowej Goemboesza

80 gr. ładowanie akumulatorów
w firmie
Auto Radio Skład
Toruń, Mostowa 36.

„ŚWIATOWID“ Ostatnie dni!
Największy arcydziełkowicie monumentalny światła! Jedyna okazja zachwyty i podziwu!
„Pogromcy przestworzy“
reżyserji Georga Hilla, twórcy „Skrzydlatej floty“. — W rolach głównych: Wallace Beery, Konrad Nagel, Dorothy Jordan, Glark Gable.

KRONIKA

środa 26 października
TORUŃ
Kalendryk rzym.-kat.
Wtorek Darji
Środa Ewaryta
— Nocny dyżur aptek. Do środy dnia 26 bm, włącznie dyżuruje w śródmieściu apteka Pod Orłem Rynek Staromiejski; na Bydgoskim Przedm. dyżuruje Apteka Św. Anny, ul. Mickiewicza 98 (dyżur codzienny od godz. 22,30); na Mokrem Apteka pod Łabędziem, ul. Kościuszki 15.

Repertuar Teatru Miejskiego:
Wtorek, 25 b. m. o godz. 20 — „Gwałtu co się dzieje“.
Środa, 26 b. m. o godz. 20 — „Dzika pszczoła“.
Czwartek, 27 b. m. o godz. 20 — Koncert bałajkowy.

Repertuar kin:
Światowid — „Pogromcy przestworzy“.
Palace — „Dobranoc Wiedniu“.
Lux — „Wyspa tajemnic“.
Mars, ul. Warszawska — „Pocalunek słonia“ i „Król stepów“.
Corso — „Król cyrku“.

MARS Kłopotliwy dzwilkowy ul. Warszawska
WIELKI PODWOJNY PROGRAM
POCALUNEK SŁONCA
Wesoła komedia z życia pięknej parzanki w roli głównej: KONSTANCJA TALMADGE.
II. Zapierające dech w piersiach sceny karkołomnego pościgu za bandytami
KRÓL STEPÓW
z GEORGE O'BRIENEM, MARGUERITE CHURCHILL i NORHEM BEERY.
Początek seansów o godzinie 17.15 19-tej 12-tej w niedzielę od 15.15. Ceny miejsc od 0.80—1.70

Z miasta
— Srebrne gody małżeńskie. W ub. niedzielę obchodzili uroczystość srebrnych godów małżeńskich pp. Ksawery i Antonina z Wierzbowskich Zdrojewscy, zamieszkali przy ul. Batorego 11. Jubilatom „ad multos annos“.
— Nowy konsul Rzeszy w Toruniu. W ub. sobotę złożył Panu Wojewodzie oficjalną wizytę nowomianowany konsul Rzeszy Niemieckiej w Toruniu von Küchler.

Wieczory teatralne „Dzika Pszczoła“
Komedia w 3-ach aktach Ludwika Hieronima Morstina
Sobotni wieczór dał publiczności teatralnej mnóstwo przemilych niespodzianek. Przedewszystkiem komedia Ludwika Hieronima Morstina „Dzika Pszczoła“ jest utworem o bardzo wysokiej wartości artystycznej, o dużych walorach w strukturze scenicznej, a ponadto niezmiernie ciekawa ze względu na poruszane w niej zagadnienia z naszego, dzisiejszego życia.
Czego bo tam niema?
Jest sport, komunizm, bezrobocie, idee socjalne i społeczne, nowoczesna pedagogika, no i naturalnie największe zagadnienie wszystkich wieków — miłość, i wszystko co się w tem słowie mieści, odczuwane przez ludzi dzisiejszych, nowoczesnych.
Jednym słowem, kawał życia, że tak powiem, dnia dzisiejszego, podany w sposób, zlekka przypominający Ibsena, ale bez jego ponurości. Autor patrzy na to życie z jakiegoś zewnętrznego punktu obserwacyjnego, i na to rojowisko ludzkie spogląda z zainteresowaniem, jak pszczelarz, kiedy bada życie i pracę pszczółek w ulu, ale czyni to z pobłażliwym uśmiechem filozofa, dla którego życie składa się z

Zawalenie się muru przy Rzeźni Miejskiej przed Sądem

Przed tutejszym Sądem Okręgowym rozpoczęła się wczoraj rozprawa o zawalenie się muru przy Rzeźni Miejskiej. Trybunałowi przewodniczył sędzia S. O. dr. Stachowski, jako wotanci zasiadali sędziowie S. O. Łubkowski i Szwarz, oskarżał podprokurator Janowicz. Po przesłuchaniu oskarżonego Radomickiego budowniczego miejskiego, który do winy się nie przyznał, oraz oskarżonego Schmidta, Sąd odroczył rozprawę do dnia 8 listopada br., a to celem wysłuchania wpierw rzeczoznawców lekarzy co do stanu umysłowego oskarżonego Jurkowskiego, w związku z wnioskiem obrońcy mec. Z. Wiśniewskiego.

Propaganda spółdzielczości Tow. Kooperatystów w Toruniu

W Toruniu zawiązano zostało Towarzystwo Kooperatystów. W tych dniach odbyło się pierwsze posiedzenie Zarządu nowopowstałego Towarzystwa, który ukonstytuował się w następującym składzie: Prezesem wybrany został p. mgr. Jan Głębowicz, Naczelnik Wydziału Prawnego i Ekonomicznego Pomorskiej Izby Rolniczej, obowiązki Sekretarza Zarządu zostały powierzone p. Janowi Bieleckiemu, Dyrektoriowi Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rolniczych w Toruniu, a funkcje Skarbnika objął p. Stefan Pióro, Zastępca Kierownika Oddziału Centralnej Kasy Spółdzielni Rolniczych w Toruniu.
Siedzibą Towarzystwa Kooperatystów jest lokal Związku Rewizyjnego w Toruniu, ul. Prosta 18-20, zebrania zaś dyskusyjne, dzięki

— Z Tow. Prawniczego. Rada Towarzystwa Prawniczego w Toruniu zawiadamia, że dnia 31 b. m. o godz. 18 wygłosi na posiedzeniu naukowym w sali rozpraw karnych Sądu Apelacyjnego p. wiceprezes Sądu Apelacyjnego Klank referat wstępny do części ogólnej kodeksu karnego z 1932 r. Rada Towarzystwa prosi o gremjalne przybycie P. T. Członków. (08756)
— Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet w Toruniu zawiadamia członkinie, że herbatki odbywać się będą nie w czwartek jak dotychczas, lecz we wtorek o godz. 18 w świetlicy ZPOK., ul. Łazienna 24. (5789)
— Z Tow. Kupców Chrześc. We wtorek, 25 b. m. b. r. o godz. 20 odbędzie się zebranie plenarne Towarzystwa Kupców Chrześcijańskich w sali Towarzystwa, na które P. T. Członkowie uprzejmie zapraszamy. Na porządku obrad b. ciekawy referat, który wygłosi p. inż. Dziedziul. Zarząd. (05875)
— Świetlica Organizacji Przysp. Wojsk. Kobiet. Sekcja świetlicowa Przysp. Wojsk. Kobiet zawiadamia, że Świetlica (ul. Łazienna 24) będzie czynna w poniedziałki i środy od godz. 16—19 dla członkiń hufców szkolnych oraz w piątki od godz. 19—21 dla członków hufców pozaszkolnych. (07556)
— Klub Pań przy Org P. W. K. zawiadamia wszystkie członkinie klubu, że wieczory towarzyskie Klubu Pań będą się odbywały w środy o godz. 20. Pierwsze zebranie w dniu 26 b. m. ul. Łazienna 24. (07557)

— Zebranie Koła toruńskiego ZOKZ. odbędzie się dzisiaj w lokalu ZOKZ. ul. Kopernika 7 o godz. 19.30.
— Sekcja Towarzystwa Organizacji Przysposobienia Kobiet do Obrony Kraju, Koło lokalne w Toruniu urządza dorocznym zwyczajem lekcje nowoczesnych tańców dla pp. oficerów i ich rodzin oraz dla pp. urzędników i gości wprowadzonych. Zgłoszenia

— Z Tow. Kaprałowska. Rada Towarzystwa Kaprałowska w Toruniu zawiadamia, że dnia 31 b. m. o godz. 18 wygłosi na posiedzeniu naukowym w sali rozpraw karnych Sądu Apelacyjnego p. wiceprezes Sądu Apelacyjnego Klank referat wstępny do części ogólnej kodeksu karnego z 1932 r. Rada Towarzystwa prosi o gremjalne przybycie P. T. Członków. (08756)
— Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet w Toruniu zawiadamia członkinie, że herbatki odbywać się będą nie w czwartek jak dotychczas, lecz we wtorek o godz. 18 w świetlicy ZPOK., ul. Łazienna 24. (5789)
— Z Tow. Kupców Chrześc. We wtorek, 25 b. m. b. r. o godz. 20 odbędzie się zebranie plenarne Towarzystwa Kupców Chrześcijańskich w sali Towarzystwa, na które P. T. Członkowie uprzejmie zapraszamy. Na porządku obrad b. ciekawy referat, który wygłosi p. inż. Dziedziul. Zarząd. (05875)
— Świetlica Organizacji Przysp. Wojsk. Kobiet. Sekcja świetlicowa Przysp. Wojsk. Kobiet zawiadamia, że Świetlica (ul. Łazienna 24) będzie czynna w poniedziałki i środy od godz. 16—19 dla członkiń hufców szkolnych oraz w piątki od godz. 19—21 dla członków hufców pozaszkolnych. (07556)
— Klub Pań przy Org P. W. K. zawiadamia wszystkie członkinie klubu, że wieczory towarzyskie Klubu Pań będą się odbywały w środy o godz. 20. Pierwsze zebranie w dniu 26 b. m. ul. Łazienna 24. (07557)

— Zebranie Koła toruńskiego ZOKZ. odbędzie się dzisiaj w lokalu ZOKZ. ul. Kopernika 7 o godz. 19.30.
— Sekcja Towarzystwa Organizacji Przysposobienia Kobiet do Obrony Kraju, Koło lokalne w Toruniu urządza dorocznym zwyczajem lekcje nowoczesnych tańców dla pp. oficerów i ich rodzin oraz dla pp. urzędników i gości wprowadzonych. Zgłoszenia

interesujących zjawisk, ani pięknych ani brzydkich, dobrych czy złych, ale zawsze godnych spojrzenia, i przedewszystkiem — uśmiechu.
Nic więcej tylko uśmiech.
Autor każe stworzonym przez siebie postaciom przeżywać głębokie konflikty, problemy psychologiczne, patrzy jak się męczą i nie wiedzą sobie rady — i uśmiecha się. O! siebie nie daje żadnego rozwiązania, żadnej tezy — owsem; i tak wszystko „pozostanie po staremu“, kurtyna zapadnie na końcu zawsze, zarówno, co się tam przed jej zapadnięciem wydarzyło.
Ze jednak wszystko to podane jest w formie niezmiernie zajmującej, owiane czarem szczerej, nieprzeparanej poezji, więc całość fascynuje i przykuwa uwagę, napięta silnie od początku do końca.
„Dzika Pszczoła“ to najlepsza komedia już nie od tygodni, ale od miesięcy w teatrze naszym.
I to była pierwsza niespodzianka.
Druga: Wystawa sztuki. Poziom artystyczny wnętrza bardzo wysoki, dekoracja doboręm barw i jej stonowaniem niezmiernie interesująca, nowoczesna, a wytworna, miało się naprawdę wrażenie Europy. Przez otwarte drzwi w głębi widziało się sosnę w parku, przepysznie namalowaną.
Okazuje się, że *Konnie*, nasz nowy dekora-

JEGO KAPRAŁSKA MOŚĆ

przyjmuje do 1 listopada r. b. gospodarz Kasy Garnizonowej w miejscu oraz administracja „Dnia Pomorskiego“. Lekcje rozpoczyna się w połowie listopada r. b.
— Heljasz w Toruniu. Bawi w naszym mieście Zygmunt Heljasz, członek naszej ekipy olimpijskiej, który ostatnio odniósł szereg pięknych sukcesów w międzynarodowych zawodach lekkoatletycznych w Pradze i Wiedniu. Heljasz posiada oficjalne mistrzostwo świata w rzucie kulą. Dodać należy, że Heljasz jest długoletnim członkiem „Warty“.

— Zwyróżniały. Policja przytrzymała w dniu wczorajszym niejakiego Pawłowskiego za uprawianie kazirodtwa, oraz niejakiego Józefa S. za zniewolenie małoletniej. Po przeprowadzeniu dochodzeń odstawiono ich do Prokuratora Sądu Okręgowego.
— Zgony. Dnia 24 października 1932 r. zmarli w Toruniu: Tadeusz Mikołajewicz, ur. 5. 10. 1932 r.; Aleksander Nowak, ur. 11. 10. 1932 r.

Dzień misyjny w Toruniu

W ub. niedzielę, jako w „dniu misyjnym“ odbyły się uroczyste zebrania parafjalne, poświęcone sprawom misyjnym.
Zebranie misyjne, urządzone staraniem parafji N. P. Marji, odbyło się po południu pod przewodnictwem ks. prob. Pączka w sali „Ogniska“ przy ul. Szosa Chelmińska. Na program składały się produkcje dozorcu kościelnego, referaty, deklamacje i t. d.
W tym samym czasie odbywały się zebrania misyjne w „Strzelnicy“, urządzone przez parafję św. Jakóba i w „Ognisku“ przy ul. Bażyńskich przez par. Chrystusa Króla na Mokrem.

tor teatru jest artystą wysokiej klasy i nabytkiem dla Torunia bardzo pożądanym.
A trzecia niespodzianka:
Zespół grał tym razem doprawdy pierwszorzędnie i dał widowisko tak kulturalne, że zadawalniał gusty nawet wybrednych bywalców teatralnych. Stanowczo linia rozwoju artystycznego poszła w sobotni wieczór wwyż, i tylko życzyć sobie możemy, żeby w dalszym ciągu poziom ten się wznosił.
Józef Cornobis z pana Eustachego stworzył postać bardzo miłą, inteligentną i kulturalną, głos jego wyjątkowo dobrze stonowany, a każdy jego ruch opracowany starannie, jednym słowem rola dobrze zanalizowana i z dużym przejęciem wykonana.
Jan Lenczewski — który jeszcze nigdy roli nie zepsuł — i tym razem stanął na wysokości zadania, głębsze momenty psychologiczne w roli Olendzkiego podkreślił umiejętnie i dyskretnie.
Kapitałny był Ilcewicz, jako typowy małowiarstewczakowy eskulap omnibus, z gębą, nigdy nie wiadomo, czy zarośniętą, czy tylko nieogoloną i z wiecznym grymasem niezadowolonia i niedozownym, a koniecznie krzywo osadzonym cwikiem na nosie.
Niemniej Stanisław Jaworski, który już był na najlepszej drodze do manieri, podniósł się przeciw i dostroił do wysokiego poziomu ca-

„Palace“ Dziś ostatni raz!
Największy i najmiłszy przebój sezonu.
„Dobranoc Wiedniu“
Przepiękny romans miłosny z życia dawnego Wiednia. W rol. głównych: uroczą **Anna Neagle i Jack Buchanan.**
Pamiętny książę-fryzjer z „Monte-Carlo“

Ramon Novarro w swym najnowszym filmie „Syn Indyj“, widziany okiem amerykańskiego karykaturzysty.

Premiera tego ciekawego filmu z życia Indyj odbędzie się wkrótce w kinie Światowid.

Przed zamknięciem Wystawy Przeciwalkoholowej

Przypominamy w ostatniej chwili, że dziś we wtorek 25 bm. zwiedzić można wędrowną Wystawę Przeciwalkoholową.
Dla uniknięcia natłoku publiczności podajemy, że przedpołudniem zwiedza wystawę młodzież szkolna, popołudniu od 4 — 6-tej woj-sko, od 6 — 8 szersza publiczność. Wykład i objaśnienie wystawy rozpoczyna się zawsze o pełnej godzinie.
Przy tej sposobności podajemy do wiadomości, że do Komitetu Honorowego wystawy raczył łaskawie przystąpić także p. dyr. Dutkowski (Gimn. Państw. im. M. Kopernika), którego nazwisko przez niedopatrzenie nie zostało umieszczone.
Jaka będziemy mieli pogodę?
Przewidywany przebieg pogody w dn. 25 b. m.: wzrost zachmurzenia aż do deszczów, później pogoda zmienna. Chłodniej. Umiarkowane, chwilami porywiste, a na wybrzeżu nawet gwałtowne wiatry zachodnie.

łości.
Jejże jako ksiądz miał dużo charakteru, a Gliński jako prezydent miasta był właśnie takim, jakim go w trzecim akcie nazwano, czyli takim jakim miał być.
Stanisław Mroźewski, okazał dużo zrozumienia roli — w wykonaniu brak jeszcze formy.
Z kobiet na plan pierwszy wysunęła się Hanna Małkowska. Od dawna nie miała tak dobrej maski — a grała z głębokim odczuciem, z szczerym sentymentem i dużą inteligencją.
Porebska energicznie walczyła z sobą, by nie powtarzać dawnych swoich typów, no i zdaje się, że autor byłby z niej zadowolony.
Wanda Łuczyska przejęta była do głębi swoją rolą, oddała jej psychologię z dostateczną precyzją, aczkolwiek brak jej beztróskiej naturalności w poruszaniu się na scenie.
Pomniejsze role wykonano dobrze. Całość była doskonale szarmonizowana — zdaje się dzięki reżyserji Hanny Małkowskiej — i oto czwarta niespodzianka, Małkowska po raz pierwszy stanęła przed nami jako reżyser — a spełniła swoje zadanie dodatnio.
Publiczność niemilkławie oklaskami dała wyraz swemu zadowoleniu.
„Dzika Pszczoła“ na scenie naszej była w całości dziełem szczerej sztuki — i skutkiem tego ma powodzenie zapewnione. Rdzawicz.

Selegramy

Z ostatniej chwili

Mussolini na trybunie

Włochy pozostaną w Lidze Narodów

W obecności przeszło 200 tysięcy słuchaczy wygłosił w Turynie Mussolini wielką mowę z okazji 10-lecia faszyzmu. W mowie tej szef rządu włoskiego poruszył zasadnicze zagadnienia polityki zagranicznej. Przedewszystkiem Mussolini zwrócił się z apelem do Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, aby nie niweczyły pomyślnych skutków konferencji lozańskiej. Przechodząc do spraw rozbrojeniowych, Mussolini podkreślił znaczenie propozycji włoskich. „W tem mieście granicznym, które nie obawiało się wojny — oświadczył Mussolini — stwierdzam, że Włochy pragną pokoju, pokoju prawdziwego, opartego na zasadzie sprawiedliwości. Tylko taki pokój może przywrócić Europie zachwianą równowagę”. Nawiązując do agitacji antyfaszystowskiej zagranicą, premier wskazał na łoża mroźne, które uważają istnienie Włoch faszystowskich za niesłychany skandal.

Mussolini następnie podkreślił, że Włochy nie mają zamiaru występować z Ligi. Organizacja genewska przeżywa obecnie ostry kryzys i dlatego podobny krok byłby tembardziej niewskazany. Decyzje Ligi na Dalekim Wschodzie i w Ameryce pozostają tylko słowami. Jest to potwierdzeniem faktu, że Liga może działać skutecznie jedynie w granicach Europy i, że wraz z odległością zalecenia jej tracą na sile. Czynnione są wysiłki, aby uwolnić Ligę od tego charakteru uniwersalnego, który przerasta jej siły. Mussolini wyraził przekonanie, że współpraca 4-ech wielkich mocarstw jest możliwa.

W końcu swego przemówienia Mussolini zaznaczył, że żądania niemieckie w dziedzinie zbrojeń są słuszne (?), ale podkreślił zarazem, że dopóki trwa konferencja rozbrojeniowa,

„Pochody głodnych”

3000 komunistów maszeruje na Londyn Londyn, 25. 10. (PAT). Ze wszystkich miast położonych w promieniu 30 mil dookoła Londynu nadchodzi wiadomości o zbliżających się w kierunku miasta pochody głodnych, zorganizowanych przez komunistów. Wszystkie te pochody mają przybyć do Londynu we czwartek rano. W ciągu całego czwartku mają się odbywać demonstracje bezrobotnych w całym mieście. Przybywający mają żądać wysłuchania ich postulatów przez izbę gmin, co może stać się powodem poważniejszych zaburzeń. Policja londyńska czyni na czwartek specjalne przygotowania, aby zapobiec rozruchom.

Maszerujących bezrobotnych, którzy znajdują się od kilkunastu dni w drodze, jest około 3.000 osób. Przybycie ich do Londynu może spowodować szeroko zakrojoną akcję demonstracyjną wraz z miejscowymi bezrobotnymi.

Dunikowski protestuje

Paryż, 25. 10. (Pat). Pozostający w dalszym ciągu jeszcze w więzieniu inż. Dunikowski skierował do sędziego śledczego Ordonneau list, w którym uskarża się na powolność pracy ekspertów, powołanych do wydania opinii o jego wynalazku. Nowy obrońca Dunikowskiego adwokat Le Grend wniósł do sędziego śledczego protest przeciwko zwlekaniu ekspertów, co przedłuża czas trwania więzienia śledczego. Dunikowski zamierza zwrócić się do najwyższego trybunału oraz do ministra sprawiedliwości z protestem przeciwko pozostawianiu go od roku prawie w więzieniu śledczym. Dunikowski uważa to za presję ze strony cywilnej, dążącej do zmuszenia go do wyjaśnienia tajemnicy jego wynalazku.

Niemcy nie mogą żądać prawa zwiększenia zbrojeń. Gdyby jednak konferencja rozbrojeniowa rozchwiała się, Niemcy mogłyby uzależnić dalsze pozostanie w Lidze od spełnienia swych postulatów zbrojeniowych.

Turunńska mowa Mussoliniego w świetle niemieckim

Berlin, 25. 10. (Pat). Omawiając mowę Mussoliniego, wygłoszoną w Turynie, „Ger-

mania” wskazuje na zgodność poglądów Włoch i Anglii.

Przestroga skierowana przez Mussoliniego w stronę Niemiec, aby nie rozpoczynały zbrojeń przed decyzją konferencji rozbrojeniowej, powinna wreszcie rozwiać — pisze dziennik — bajki o tem, że Włochy popierały niemieckie tezy w kwestji równouprawnienia.

Polityka zagraniczna Francji w ogniu dyskusji parlamentarnej

Paryż, 25. 10. (PAT). Dziś rozpoczynają się obrady izby deputowanych. Na czwartkowym posiedzeniu izby premier Herriot zajął imieniem rządu pierwszeństwo dla dyskusji nad interpelacjami w sprawie polityki zagranicznej. Wśród wniesionych interpelacji jest interpelacja deputowanego Franklin Bouillona w sprawie zmiany francuskiej polityki zagranicznej, „prowadzonej fałszywie od 7 lat polityki ciągłych iluzji od Locarna do Locarny i Genewy” oraz w sprawie konieczności

natychmiastowego utworzenia rządu jednolitości narodowej, będącego pierwszym warunkiem odrodzenia polityki zagranicznej Francji.

Ze swej strony deputowany Albert, przewodniczący komisji spraw zagr. przedstawi porządek dzienny, wyrażający rządowi zaufanie parlamentu. Według przewidywań, dyskusja przeciągnie się przez trzy posiedzenia i zamknięta zostanie w piątek w nocy po dłuższym przemówieniu premiera Herriota.

Mac Donald, Simon i Davis

Londyn, 25. 10. (Pat). Wczoraj odbyli Mac Donald, sir Simon i Norman Davis 2-godzinna konferencja.

W kołach dyplomatycznych nie przypuszczają, by rozmowa ta dotyczyła sprawy długów angielskich wobec Stanów Zjednoczonych, że chodziło o zasianowanie się nad sposobem opracowania paktu konferencji rozbrojeniowej i ułatwienia wyjścia z trudnego położenia, wywołanego przez ustąpienie Niemiec. Norman Davis stara się o znalezienie formuły, mogącej

uzgodnić plan rozbrojeniowy prezydenta Hoovera z propozycją Niemiec.

Londyn, 25. 10. (Pat). Odpowiadając w izbie gmin na zapytania w sprawie zamierzonej konferencji czterech mocarstw, minister sir John Simon oświadczył, że dotychczas nie zostało osiągnięte porozumienie co do miejsca odbycia konferencji. Jednakże rząd angielski nie zamierza poniechać tej sprawy. Minister dodał, że celem rządu angielskiego nie może być dopuszczenie do dalszych zbrojeń.

Co przyniosą Niemcom i światu wybory w dniu 6 listopada br.?

Berlin, 25. 10. (Pat). W prasie pojawiły się już pierwsze prognozy wyniku wyborów do Reichstagu wyznaczonych na dzień 6 listopada br.

„Montagmorgen” liczy na zmniejszenie się frekwencji głosujących. Liczba posłów w Reichstagu, która wzrosła ostatnio do 608 znów skurczy się. Straty narodowych socjalistów, którzy posiadali dotychczas 230 posłów ocenione są na 20 do 40 mandatów. Rozporządząliby oni od 190 do 200 głosami. Liczba mandatów socjaldemokratów spadnie zapewne o 10 procent ze 133 do 120. Liczba komunistów wzrośnie według przypuszczeń prasy z 89 do 100 lub 110 posłów. W ten sposób nastąpiłoby zróż-

niczenie sił socjaldemokratów i komunistów. Centrum według dotychczasowych przewidywań straci 5 do 6 mandatów. Powszechnie jest przekonanie, że największy przyrost głosów uzyskają niemiecko-narodowi jako jedyna partja rządowa. Gdyby uzyskali 20 nowych mandatów, to oznaczałoby to przyrost o 50 procent obecnej liczby posłów. Drobne stronnictwa zachowają prawdopodobnie swój obecny stan posiadania. Takie przesunięcie w układzie sił poszczególnych stronnictw spowodowałoby — jak zaznacza „Montagmorgen” — zasadniczą zmianę politycznego oblicza Reichstagu.

O przyszłym losie Niemiec zadecydują szturmowcy Hitlera

Rewelacyjne przemówienie na „poświęceniu” sztandarów

Berlin 25. 10. (PAT). W czasie poświęcenia sztandarów hitlerowskich oddziałów szturmowych we Freiburgu komendant Ludin wygłosił przemówienie, w którym m. in. oświadczył:

„Przekształcenie Niemiec nie nastąpi za pomocą targów partyjnych i dekretów rządowych, lecz tylko przez rewolucję socjalną i narodową, przeprowadzoną przez partję narodowo-socjalistyczną. Znajdujący się w Badenie 15.000 szturmowców stanowią najlepszą gwarancję przyszłej rewolucji.” Mówca wyraził na-

dzieje, aby nastąpiły nowe aresztowania hitlerowców i nowe zakazy, dzięki nim narodowi socjaliści będą mogli raz wreszcie zerwać z wieczną lojalnością. Polityka przy pomocy karabinów jest wprawdzie straszna, jeżeli jednak trzeba będzie jej się chwycić, narodowi socjaliści pójdą drogą nielegalną i osiągną zwycięstwo. Członkowie oddziałów szturmowych są nie tylko żołnierzami, lecz również rewolucjonistami. O przyszłym losie Niemiec zadecydują szturmowcy.

Funt szterling wciąż spada

Londyn 25. 10. (PAT). Wczoraj nastąpiła znowu dalsza znaczna zniżka funta.

Na giełdzie w sobotę notowano zamknięcie kursu 3,39 i pół dolara za funt. Wczoraj przy otwarciu giełdy notowano 3,37 i trzy czwarte dol. W dalszym ciągu obrotów giełdowych funt wykazał ponownie zniżkę, a około godz. 13 spadł do 3,32 i pół. Po południu nastąpiła lekka poprawa i notowano zamknięcie po kursie 3,34, co równa się tylko 13 szylingom 8 i pół pensom wartości nominalnej. Bank angielski nie interwenjował celem poprawienia kursu, wobec czego w City panuje przekonanie że zniżka będzie trwała dalej.

Przesilenie gabinetowe w Czechosłowacji

Praga 25. 10. (PAT). Prezydent Masaryk przyjął dymisję gabinetu, który nie zaprzestanie jednak swoich prac do czasu utworzenia się nowego rządu. Misję tworzenia nowego gabinetu otrzymał Malypeter ze stronnictwa agrarnego.

Nowy rząd w Finlandji

Helsingfors, 25. 10. (PAT). Częściowe przesilenie rządowe wywołane przez strajk głodowy przywódców lappowskich uległo likwidacji przez mianowanie następców ustępujących ministrów konserwatystów. I tak ministrem opieki społecznej mianowany został poseł Lohi, przewodniczący frakcji agrarnej. Powszechną jednak uwagę zwraca nominacja nowego redaktora „Helsingin Sanomat” Eljasza Erko ministrem bez portfelu. Obecny minister Erko w swem piśmie kategorycznie i konsekwentnie zwalczał ruch lappowców. Charakter obecnego rządu niewątpliwie przyczyni się do zaostrenia wrogiego stosunku ruchu lappowskiego do obecnego regimu.

Konferencja Międzynarodowego Biura Pracy w Madrycie

Madryt, 25. 10. (PAT). W dn. 24 b. m. nastąpiło tu otwarcie konferencji rady administracyjnej międzynarodowego biura pracy. W związku z tem przybył do Madrytu dyrektor biura Butler, który oświadczył, że celem konferencji jest przygotowanie materiałów, dotyczących sprawy 40-godzinnego tygodnia pracy na konferencję techniczną, która odbędzie się w styczniu roku przyszłego. Na konferencji obecnej delegatami Polski są pp. Nieduszyński i Rosner

Dzień ciemniejszy od nocy Dziwne zjawisko w Londynie

Londyn, 25. 10. (PAT). Wczoraj w południe Londyn pograżony był w zupełnych ciemnościach, przyczem dzień wydawał się ciemniejszy od nocy. Jak się zdaje, zjawisko to spowodowane było brakiem wiatru i utworzeniem się obłoków gęstego dymu ponad miastem.

Jesteśmy głodni! — Precz z rządem Papena

Lipsk, 25. 10. (PAT). W Lipsku miała miejsce wielka demonstracja komunistów, którzy przechodząc grupami po 100 do 200 ludzi, przez główne ulice miasta, wznosili okrzyki: „Jesteśmy głodni! — Precz z rządem Papena!” W pobliżu siedziby Banku Rzeszy doszło do burzliwych awantur, w wyniku których policja przy użyciu pałek gumowych rozprysła demonstrantów, aresztując kilku z nich

Obniżka rent osadników rolnych w Niemczech

Berlin, 25. 10. (Pat). Rząd Rzeszy postanowił zniżyć roczne renty osadników rolnych łącznie z rentami uchodźców o 3 i pół proc., począwszy od dnia 1 lipca br. na okres 2 lat. Rozporządzenie wykonawcze ma być wkrótce wydane.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.
Przy sądownym ściganiu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw spornych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Stowackiego 19/21
Rea. odpowiedzialny na Bydgoszcz . . . Józef Dobroszański Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. . . M. Gdańska Wilhelm Grimsmann,
Gdańsk, Kaszubskiej Markt 21, I. p.
Redaktor odpowiedzialny na Gdynię Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Władysław Kawatko . . .
Inowrocław, Rynek 25.
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanaob, Rynek 10/11.
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo: „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Morska”,
„Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”,
„Dzień Kulawski”
Nakładem i czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencji . . . 3 — zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,36 zł
po opaskę . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gr przez chłopca . . . 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wzrost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7 — zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
P R E N U M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 za miesięcznie 3,09 zł